

Aleksandra Gliszczyńska
Katarzyna Sękowska-Kozłowska
Roman Wieruszewski

**Monitorowanie treści rasistowskich, ksenofobicznych i
antysemickich w polskiej prasie**

Raport przygotowany na zlecenie MSWiA

Poznańskie Centrum Praw Człowieka Instytutu Nauk Prawnych PAN, Poznań 2007

Struktura raportu:

Część I

Założenia metodologiczne

1. Cel i podstawy przyjętych założeń..... str. 5
2. Rekonstrukcja roboczych definicji..... str. 9

Część II

Raport cząstkowy

1. Informacja na temat źródeł..... str. 14
2. Wybrane cytaty wraz z komentarzem..... str. 16
3. Wstępne wnioski.....str. 45
4. Rekomendacje..... str. 51

Wprowadzenie

Celem monitorowania wybranych publikacji i wydawnictw ukazujących się w Polsce pod kątem występujących w nich treści rasistowskich, ksenofobicznych i antysemickich jest określenie skali i postaci tego zjawiska w Polsce. Monitorowanie treści rasistowskich, ksenofobicznych i antysemickich stanowi jednocześnie realizację jednego z zadań wyznaczonych do przeprowadzenia m.in. przez MSWiA w Krajowym Programie Przeciwdziałania Dyskryminacji Rasowej, Ksenofobii i Związanej z Nimi Nietolerancji, jak również zaleceń zawartych w szeregu dokumentów międzynarodowych. Obowiązek monitorowania treści będących przedmiotem raportu zawarty jest m. in. w Deklaracji i Planie Działania Światowej Konferencji przeciwko Rasizmowi, Dyskryminacji Rasowej, Ksenofobii i Pokrewnym Formom Nietolerancji¹ oraz w większości zaleceń dotyczących ogólnej polityki Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (ECRI), będącej organem Rady Europy.²

Raport wpisuje się również w powszechnie przyjęte dziś wśród wspólnoty międzynarodowej przekonanie, iż wszelkie przejawy rasizmu, ksenofobii i antysemityzmu stanowią naruszenie zasad wolności i demokracji, a zwalczanie tych negatywnych zjawisk jest integralnym elementem systemu ochrony i promocji fundamentalnych praw człowieka.

Prezentowany raport składa się z dwóch głównych części. Pierwsza część zawiera założenia metodologiczne, na których opierali się autorzy raportu

¹ Światowa Konferencja przeciwko Rasizmowi, Dyskryminacji Rasowej, Ksenofobii i Pokrewnym Formom Nietolerancji odbyła się w Durbanie, w Republice Południowej Afryki, w dniach 31 sierpnia – 7 września 2001 r., <http://www.un.org/WCAR/>.

² Teksty dziewięciu z jedenastu przyjętych dotychczas zaleceń dotyczących polityki ogólnej ECRI opublikowane zostały w języku polskim w Biuletynie Biura Informacji Rady Europy, nr 4/2005.

podczas monitorowania i klasyfikowania wybranych treści. Sformułowanie założeń metodologicznych było elementem niezwykle istotnym ze względu na konieczność uzyskania rzetelnych rezultatów i przedstawienia wniosków, było również właściwe ze względu na brak wiążących prawnie definicji treści rasistowskich, ksenofobicznych i antysemickich. Drugą, zasadniczą część stanowi cząstkowy raport z pierwszej fazy monitoringu, trwającej od 16 listopada 2007 r. do 15 grudnia 2007 r. W raporcie cząstkowym zawarto:

- a) informacje na temat źródeł - wybranych tytułów prasowych, z których pochodzą zakwalifikowane przez autorów jako materiał badawczy treści (informacje na temat wydawcy, nakładu, redakcji oraz miejsca zakupu danego tytułu) wraz z uzasadnieniem dokonanego wyboru źródeł;
- b) wybrane cytaty zawierające treści rasistowskie, ksenofobiczne i antysemickie, wraz z krótkim komentarzem ukazującym kontekst użytych sformułowań, jak również podstawy zakwalifikowania ich do danej kategorii w odniesieniu do przyjętych założeń metodologicznych. Treści zostały sklasyfikowane z zachowaniem podziału na tytuły prasowe, w których zostały opublikowane;
- c) wnioski cząstkowe – wstępne z monitoringu, wraz ze wskazaniem w zakresie konieczności prowadzenia dalszych analiz i monitorowania. Dodatkowo, wymienione zostały tytuły publikacji książkowych, które zdaniem autorów raportu, powinny zostać poddane szczegółowej analizie pod względem występujących w nich treści rasistowskich, ksenofobicznych i antysemickich, wraz z uzasadnieniem dokonanego wyboru tytułów.

Część I

Założenia metodologiczne

1. Cel i podstawy przyjętych założeń

Przedstawiając zarys kryteriów przyjętych na potrzeby niniejszego badania należy wyjść od podstawowego założenia, iż wolność wyrażania poglądów gwarantowana przez art. 54 Konstytucji RP nie jest wolnością absolutną. Zarówno na gruncie międzynarodowych standardów praw człowieka, jak i ustawodawstw krajowych, nie budzi wątpliwości zasadność wyłączenia spod „parasola ochronnego” zasady wolności słowa wypowiedzi o charakterze rasistowskim, ksenofobicznym i antysemickim³. Co więcej, na państwach ciąży obowiązek penalizacji czynów polegających na propagowaniu poglądów tej treści oraz ścigania ich sprawców. W Zaleceniu nr 1 dotyczącym ogólnej polityki Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji czytamy, iż:

*„w zgodzie ze zobowiązaniami podjętymi przez państwo na podstawie stosownych instrumentów międzynarodowych, a w szczególności z artykułem 10 i 11 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka, ustne, pisemne, audiowizualne wypowiedzi, a także inne formy ekspresji włączając media elektroniczne, podlegające do nienawiści, dyskryminacji czy przemocy wobec rasowych, etnicznych czy religijnych grup lub przeciwko ich członkom, na podstawie tego, że przynależą oni do takiej grupy, są prawnie sklasyfikowane jako przestępstwa karne, które mogą także obejmować produkcję, dystrybucję i przechowywanie w celu dystrybucji tych materiałów”.*⁴

³ Europejski Trybunał Praw Człowieka wielokrotnie odrzucał skargi osób głoszących treści rasistowskie, ksenofobiczne bądź antysemickie, które powoływały się na zawartą w art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka zasadę wolności słowa stwierdzając, że treści te są jawnie sprzeczne z art. 17 Konwencji, który stanowi, iż: „Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie może być interpretowane jako przyznanie jakiegokolwiek państwu, grupie lub osobie prawa do podjęcia działań lub dokonania aktu zmierzającego do zniweczenia praw i wolności wymienionych w niniejszej konwencji albo ich ograniczenia w większym stopniu, niż to przewiduje konwencja”. (Zob. m. in. decyzje Trybunału w sprawach: X v. RFN, skarga nr 9235/81; Herwig Nachtmann v. Austria, skarga nr 36773/97; Hans-Jürgen WITZSCH v. Niemcy, skarga nr 41448/98; Mark Anthony NORWOOD v. Wielka Brytania, skarga nr 23131/03). Również Komitet Praw Człowieka ONZ uznaje, iż poglądy i wypowiedzi popierające nienawiść rasową, nie korzystają z ochrony wolności słowa przyznanej w art. 19 Międzynarodowego Paktu Praw Osobistych i Politycznych (Por. sprawa J.R.T. i Partia W.G. v. Kanada, skarga nr_104/1981, uznana za niedopuszczalną 6 kwietnia 1983 r.)

Polskie prawo karne w dużej mierze realizuje przedstawione powyżej założenia, formułując w Kodeksie karnym następujące definicje przestępstw :

„Kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.” (art. 256 kk);

„Kto publicznie znieważa grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów narusza nietykalność cielesną innej osoby, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”. (art. 257 kk).

Z kolei art. 55 Ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej penalizujący „publiczne i wbrew faktom” zaprzeczanie zbrodniom nazistowskim, daje podstawę karnego ścigania przestępstwa zaprzeczania zbrodni Holokaustu, czyli tzw. „kłamstwa oświęcimskiego”.

Podkreślić należy, iż celem niniejszego raportu nie jest analiza zgodności polskiego prawa ze standardami międzynarodowymi. Rolą i intencją autorów nie jest także realizowanie zadań należących do prokuratury, a zatem badanie czy publikacja danych treści wypełnia ustawowe znamiona czynu zabronionego.⁵ Celem przeprowadzonego badania jest identyfikacja oraz klasyfikacja treści rasistowskich, antysemickich i ksenofobicznych pojawiających się w publikacjach periodycznych obecnych na polskim rynku wydawniczym. Kryteria przyjęte na potrzeby niniejszego badania są jednak szersze niż definicje sformułowane w kodeksie karnym, a zatem nie wszystkie treści ujęte w raporcie są treściami jednoznacznie podlegającymi ściganiu karnemu. Autorzy raportu przyjęli założenie, iż w polskiej prasie można napotkać na szereg wypowiedzi o „nienawistnym”, niepokojącym charakterze, które wymagają jeśli nie karnej, to co najmniej społecznej reakcji i napiętnowania. Identyfikacja treści tego typu ma pełnić funkcję „wczesnego ostrzegania”,

⁴ Zalecenie nr 1 dotyczące polityki ogólnej ECRI „Zwalczanie rasizmu, ksenofobii, antysemityzmu i nietolerancji”, CRI (96)43, skorzystano z polskiego tłumaczenia opublikowanego w Biuletynie Biura Informacji Rady Europy, nr 4/2005.

⁵ Dodać należy, iż liczba umorzonych przez prokuraturę postępowań w sprawie naruszenia w/w wymienionych przepisów jest niezwykle wysoka, co może świadczyć o zbyt rygorystycznej lub wręcz błędnej interpretacji obowiązującego prawa, a nawet o bagatelizowaniu problemu, por. wyniki badań przeprowadzonych w 2006 r. przez Stowarzyszenie „Otwarta Rzeczpospolita” opublikowanych w raporcie „Przestępstwa nie stwierdzono. Prokuratorzy wobec doniesień o publikacjach antysemickich”, publikacja dostępna na <http://or.org.pl/druki/broszura.pdf>.

wskazywać które źródła zawierają wypowiedzi „niepokojące” lub wręcz sprzeczne z prawem.

Kategorią pomocną w ustaleniu poszukiwanych treści jest pojęcie „**mowy nienawiści**” (ang. *hate speech*). Termin „mowa nienawiści” jest kategorią pozaprawną, nieposiadającą legalnej definicji, szeroko używaną na potrzeby identyfikacji m.in. treści rasistowskich, antysemickich i ksenofobicznych. Komitet Ministrów Rady Europy zdefiniował mowę nienawiści w załączniku do Rekomendacji nr (97) 20 jako *„każdą formę wypowiedzi, która rozpowszechnia, podżega, propaguje lub usprawiedliwia nienawiść rasową, ksenofobię, antysemityzm lub inne formy nienawiści oparte na nietolerancji, włączając w to nietolerancję wyrażaną w formie agresywnego nacjonalizmu lub etnocentryzmu, dyskryminacji lub wrogości wobec mniejszości, migrantów, lub osób wywodzących się ze społeczności imigrantów”*. Na uwagę zasługuje także definicja „mowy nienawiści” sformułowana przez M. Tulli i S. Kowalskiego, będąca co prawda definicją o charakterze publicystycznym, jednakże bardzo dobrze uwypuklającą najważniejsze cechy „mowy nienawiści”. Autorzy objęli pojęciem „mowa nienawiści”: *„wypowiedzi i wizerunki łączące, wyszydzające i poniżające grupy i jednostki z powodów całkowicie lub po części od nich niezależnych takich jak cechy rasowe i etniczne, płeć, preferencje seksualne czy kalectwo, a także przynależność do innych naturalnych grup społecznych. Grupy naturalne to takie, których się nie wybiera, udział w jednych determinowany jest biologicznie (płeć, kolor skóry), w innych (przynależność etniczna, religia, język), społecznie”*⁶. W niniejszym ujęciu „mowa nienawiści” obejmuje zatem nie tylko penalizowane na podstawie kodeksu karnego treści „znieważające” lub „nawołujące do nienawiści”⁷, ale także czasem pozornie „łagodniejsze” wypowiedzi polegające „jedynie” na „lżeniu, wyszydzaniu i poniżaniu”. Podobną optykę zdecydowali się przyjąć autorzy niniejszego raportu, analizując przy tym zjawisko występowania tylko pewnych aspektów mowy nienawiści, czyli treści antysemickich, rasistowskich i ksenofobicznych.

⁶ Niniejsza definicja zamieszczona na stronie internetowej Stowarzyszenia „Otwarta Rzeczpospolita” jest w niewielkim stopniu zmodyfikowaną wersją definicji przedstawionej w publikacji książkowej, por. S. Kowalski, M. Tulli, *Zamiast procesu. Raport o mowie nienawiści*, Warszawa 2003, s. 21 – 23.

⁷ O tym, jak dysfunkcyjna jest interpretacja tych pojęć stosowana przez prokuraturę świadczy fakt odmowy uznania za nawoływanie do nienawiści wypowiedzi o treści takiej jak np. „Polakożerczych Żydów nie można pozostawić bez kary”, por. Raport „Przestępstwa nie stwierdzono”, patrz przyp. 3.

W celach metodologicznych podjęto próbę zrekonstruowania na podstawie licznych dokumentów międzynarodowych definicji pojęć „treści antysemickich, rasistowskich i ksenofobicznych”. Podkreślić jednakże należy, iż przedmiotem badania jest bardzo delikatna materia, którą trudno ująć w ramy ścisłych definicji i klasyfikacji. Wiele zależy bowiem od kontekstu danej wypowiedzi a także szeroko pojętej „wrażliwości” odbiorcy. Z uwagi na przyjętą, jak już wcześniej wspomniano, strategię „wczesnego ostrzegania” autorzy zdecydowali się na wskazanie także treści pozostających na pograniczu mowy nienawiści, często zawoalowanych w formie aluzji, satyry lub cytatu.

2. Rekonstrukcja roboczych definicji

a) treść antysemitcka

Zwalczanie antysemityzmu uznawane jest za integralny i istotny składnik walki z rasizmem. Jednakże ze względu na specyfikę zjawiska antysemityzmu, zwłaszcza na gruncie europejskim, wskazane jest określenie szczególnych elementów definicji antysemityzmu i „treści antysemitckiej”.

W Zaleceniu nr 9 dotyczącym polityki ogólnej ECRI „Walka z antysemityzmem”, za czyny antysemitckie uznaje się m. in. :

„a. publiczne nawoływanie do przemocy, nienawiści albo dyskryminacji skierowane przeciwko osobie albo grupie osób z powodu ich żydowskiej tożsamości albo pochodzenia;

b. publiczne obrażanie i zniesławianie osoby albo grupy osób z powodu ich faktycznej albo przypuszczalnej żydowskiej tożsamości albo pochodzenia;

c. grożenie osobie albo grupie osób z powodu ich faktycznej albo przypuszczalnej żydowskiej tożsamości albo pochodzenia;

d. publiczne wyrażanie, w antysemitckim celu, ideologii, która deprecjonuje albo oczernia grupę osób z powodu ich żydowskiej tożsamości albo pochodzenia;

e. publiczne trywializowanie, usprawiedliwianie, przebaczenie zbrodni Holocaustu albo zaprzeczanie ich zaistnieniu;

f. publiczne trywializowanie, usprawiedliwianie albo przebaczenie, w antysemitckim celu, zbrodni ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości lub zbrodni wojennych, albo zaprzeczanie tym zbrodniom, popełnionym przeciwko osobom z powodu ich żydowskiej tożsamości albo pochodzenia;

g. publiczne rozpowszechnianie, publiczna dystrybucja, produkcja albo magazynowanie mające na celu publiczne rozpowszechnianie bądź publiczną dystrybucję, w antysemitckim celu, pisemnego, obrazkowego albo innego

materialnego przejawu antysemityzmu opisanego w punktach a), b), c), d), e), f) powyżej”.⁸

Robocza definicja antysemityzmu została również stworzona w 2005 r. przez ekspertów Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii (obecnie Agencja Praw Podstawowych UE). Według definicji tej, antysemityzm to: „szczególny sposób postrzegania Żydów , który może być wyrażany jako nienawiść w stosunku do Żydów. Słowne lub fizyczne przejawy antysemityzmu skierowane są przeciwko osobom na podstawie ich faktycznego albo przypuszczalnego żydowskiego pochodzenia i/lub przeciwko ich własności, przeciwko instytucjom wspólnot żydowskich oraz miejscom kultu religijnego”. Do przejawów antysemityzmu zaliczono również m. in.:

- nienawiść skierowaną wobec państwa Izrael, rozumianego jako państwo żydowskie (z zastrzeżeniem, iż dozwolona jest wszelka krytyka państwa Izrael ze względu na prowadzoną przez nie politykę, jeśli krytyka ta nie odwołuje się do narodu żydowskiego)
- wszelkie formy zaprzeczania, trywializowania bądź usprawiedliwiania zbrodni Holocaustu
- obwinianie narodu żydowskiego o „wszelkie zło na świecie”, o większą lojalność w stosunku do państwa Izrael, o przynależność do „międzynarodowego spisku”, mającego na celu zawładnięcie światem
- tworzenie lub przedstawianie prześmiewczych, wyszydzających, poniżających, demonizujących, karykaturalnych wizerunków osób na podstawie ich żydowskiego pochodzenia, utrwalających negatywne stereotypy dotyczące Żydów
- porównywanie polityki prowadzonej przez współczesne państwo Izrael do polityki Nazistów
- odmawianie Żydom prawa do posiadania własnego Państwa.⁹

⁸ Zalecenie nr 9 dotyczące polityki ogólnej ECRI „Zwalczanie rasizmu, ksenofobii, antysemityzmu i nietolerancji”, CRI (96)43, skorzystano z polskiego tłumaczenia opublikowanego w Biuletynie Biura Informacji Rady Europy, nr 4/2005.

⁹ Working definition of Anti-Semitism, The European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia, 2005, <http://fra.europa.eu/fra/material/pub/AS/AS-WorkingDefinition-draft.pdf>

Na podstawie przedstawionych powyżej definicji, za wypowiedź¹⁰ zawierającą treści antysemityczne autorzy raportu uznają wypowiedź, która **obraża, znieważa, wyszydza, ośmiesza lub poniża osoby ze względu na ich faktyczne albo przypuszczalne żydowskie pochodzenie lub tożsamość; podżega bądź zachęca lub nawołuje do wrogości, nienawiści, przemocy bądź dyskryminacji względem Żydów; w jakikolwiek sposób trywializuje, podważa lub usprawiedliwia zbrodnię Holocaustu; propaguje wrogość lub nienawiść skierowaną wobec państwa Izrael, rozumianego jako państwo żydowskie.**

b) treść ksenofobiczna

Formułując roboczą definicję „treści ksenofobicznej” warto przywołać ponownie Rekomendację nr (97) 20 Komitetu Ministrów RE, w której zdefiniowano mowę nienawiści jako „każdą formę wypowiedzi, która rozpowszechnia, podżega, propaguje lub usprawiedliwia nienawiść rasową, **ksenofobię**, antysemityzm lub inne formy nienawiści oparte na nietolerancji, włączając w to nietolerancję wyrażaną w formie agresywnego nacjonalizmu lub etnocentryzmu, dyskryminacji lub wrogości wobec mniejszości, migrantów, lub osób wywodzących się ze społeczności imigrantów”. Należy także zauważyć, że zazwyczaj wszelkie odniesienia do zwalczania rasizmu zawierają również te same postulaty w stosunku do ksenofobii, a pojęcia rasizmu i ksenofobii występują najczęściej łącznie: przykładowo, projekt decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej w sprawie zwalczania rasizmu i ksenofobii stwierdza, iż: „„rasizm” i „ksenofobia” oznaczają uznanie rasy koloru skóry, pochodzenia, religii bądź wyznania narodowości lub pochodzenia etnicznego za czynnik decydujący o niechęci wobec osób lub grup”.

Do czynników wyróżniających, właściwych dla zjawiska ksenofobii, zaliczyć natomiast trzeba awersję, wrogość i nienawiść skierowaną przeciwko cudzoziemcom, osobom „obcym” w społeczeństwie danego państwa, jak również

¹⁰ Jako roboczą definicję „wypowiedzi” autorzy przyjmują, posiłkując się zaleceniem nr 9 dotyczącym polityki ogólnej ECRI „materiał pisemny, graficzny lub inny materialny sposób przedstawiania poglądów lub teorii”.

samym państwom, nie opartą na żadnych racjonalnych przesłankach lub obiektywnych faktach. Postawy i wypowiedzi ksenofobiczne cechuje zaś odwoływanie się do wrogości, uprzedzeń, stereotypów narodowych jak również resentymentów historycznych. Za współczesną formę ksenofobii uznaje się również wyrażanie wrogości wobec idei jednoczenia się państw i narodów Europy w ramach Unii Europejskiej, które stanowi zarazem wrogi lub znieważający stosunek wobec poszczególnych państw członkowskich i obywateli Unii Europejskiej. Przejawem ksenofobii nie jest natomiast w tym zakresie krytyka funkcjonowania Unii Europejskiej jako instytucji.

Za wypowiedź zawierającą treści ksenofobiczne uznać zatem można taką wypowiedź, która **obraża, znieważa, wyszydza, ośmiesza lub poniża osoby obcego pochodzenia, cudzoziemców, obywateli innych państw lub same obce państwa bądź nawołuje, podżega lub zachęca do wrogości, nienawiści i przemocy wobec tych osób lub państw. Wypowiedź ksenofobiczna opiera się na nieuzasadnionych uprzedzeniach, stereotypach, lękach i wrogości, częstokroć wynikających z wydarzeń i zaszłości historycznych.**

c) treść rasistowska

Traktatem niezwykle pomocnym w ustaleniu roboczej definicji „treści rasistowskiej” jest Międzynarodowa Konwencja w sprawie Likwidacji Wszelkich Form Dyskryminacji Rasowej uchwalona pod auspicjami ONZ w 1966 roku. Artykuł 4 Konwencji stanowi, iż *„Państwa Strony Konwencji potępiają wszelką propagandę i wszelkie organizacje oparte na ideach lub teoriach o wyższości jednej rasy lub grupy osób określonego koloru skóry lub pochodzenia etnicznego bądź usiłujące usprawiedliwić czy popierać nienawiść i dyskryminację rasową w jakiegokolwiek postaci (...)”*, dalsza część artykułu szczegółowo reguluje obowiązki Państw Stron w zakresie zwalczania rasizmu, w tym zobowiązuje je *„uznać za przestępstwo podlegające karze zgodnie z prawem wszelkie rozpowszechnianie idei opartych na wyższości lub nienawiści rasowej, wszelkie podżeganie do dyskryminacji rasowej, jak również wszelkie akty przemocy lub podżeganie do*

tego rodzaju aktów wobec jakiejkolwiek rasy bądź grupy osób o innym kolorze skóry lub innego pochodzenia etnicznego (...)”.

Posługując się założeniami Konwencji, a także przytoczoną wcześniej definicją „mowy nienawiści” sformułowaną przez Komitet Ministrów Rady Europy można przyjąć, iż wypowiedzią zawierającą treści rasistowskie jest **wypowiedź, która obraża, znieważa, wyszydza, ośmiesza, poniża, demonizuje osoby ze względu na ich przynależność do danej rasy lub pochodzenie etniczne; propaguje bądź usprawiedliwia idee lub teorie o wyższości jednej rasy lub grupy osób określonego koloru skóry lub pochodzenia etnicznego, propaguje lub usprawiedliwia nienawiść i dyskryminację rasową w jakiejkolwiek postaci, bądź też podżega do dokonywania wszelkich aktów przemocy na tym tle.**

Część II

Raport cząstkowy

1. Informacja na temat źródeł

Przy wyborze materiałów poddanych monitoringowi, podstawowym kryterium był profil/tematyka analizowanych czasopism oraz ich powszechna dostępność.

Do monitoringu wybrane zostały następujące tytuły:

- „Najwyższy czas!”
- „Opcja na prawo”
- „Polak Katolik”
- „Tylko Polska”
- „Nasza Polska”
- „Myśl Polska”
- „Super Detektyw”
- „Tajemnice świata”
- „Idź pod prąd”

Wszystkie wymienione czasopisma znajdują się w powszechnej sprzedaży, są łatwo dostępne w punktach sprzedaży prasy w całej Polsce. Niniejsze tytuły zostały wybrane po wstępnej selekcji spośród wielu innych czasopism obecnych na rynku wydawniczym. Pomocną w dokonaniu wyboru była m.in. wspomniana wcześniej publikacja M. Tulli i S. Kowalskiego „Zamiast procesu”, w której przedstawiono wnioski z okresowego monitoringu m.in. takich tytułów jak „Najwyższy czas!” czy „Nasza Polska”. W przypadku czasopism: „Tylko Polska”, „Super Detektyw”, „Tajemnice świata” oraz „Polak Katolik”, decydującym o wyborze czynnikiem był ich wydawca – Polska Partia Narodowa oraz osoba jej lidera i zarazem faktycznego redaktora naczelnego wymienionych tytułów -

Leszka Bubla, którego antysemickie, rasistowskie i ksenofobiczne przekonania i wypowiedzi wielokrotnie były już przedmiotem postępowań prokuratorskich i spraw sądowych.¹¹

¹¹ 27 lipca 2005 rozpoczął się przed Sądem Rejonowym dla Warszawy-Pragi proces o publiczne znieważenie ludności żydowskiej z powodu jej przynależności narodowej – za co grozi do 3 lat więzienia Leszek Bubel używał określeń: "obrzezано im mózgi" (o studentach, którzy złożyli pozew przeciwko ks. Jankowskiemu), "pejsaty paplament" (o Sejmie III kadencji), "podstępne jest żydowskie nasienie", które pochodzą z opublikowanej w jego oficynie książki "Polsko-żydowska wojna o krzyże". 28 października 2005 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi w wydanym przez siebie wyroku uznał że nie ma wątpliwości co do tego, że Leszek Bubel przekroczył dopuszczalne normy wolności słowa oraz dopuścił się obrazy polskiego parlamentu. Sąd odstąpił od wymierzenia kary pozbawienia wolności której żądał prokurator gdyż jak wyraził się sędzia Radosław Myka w ustnym uzasadnieniu wyroku skazany *w pewnym sensie stałby się męczennikiem tej sprawy*. Sąd ograniczył się do wymierzenia środka karnego w postaci "świadczania pieniężnego" w wysokości 2,5 tysiąca złotych na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża w wyniku złożenia apelacji od wyroku przez prokuratora z Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Płn., 14 lutego Sąd Okręgowy w Warszawie zaostrzył karę dla Bubla skazując go na 5 tysięcy złotych grzywny. 16 listopada 2006 10 znanych intelektualistów (m. in. Władysław Bartoszewski, Jacek Bocheński, Kazimierz Kutz, Janina Ochojska, Agata Patalas, Adam Szostkiewicz i Paweł Śpiewak) złożyło pozew wobec Leszka Bubla, w związku z jego antysemickimi wypowiedziami. 7 grudnia 2006 Leszek Bubel zatrzymany został przez ABW w związku z prowadzonym w Białymstoku śledztwem dotyczącym propagowania treści antysemickich i nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych w wydawanych przez niego pismach.

2. Wybrane cytaty wraz z komentarzem

Poniżej przedstawiony został wybór treści zakwalifikowanych przez autorów jako spełniające wcześniej zdefiniowane kryteria. Autorzy starali się wybrać cytaty, które najlepiej odzwierciedlałyby wymowę artykułów, bądź też wprost wskazują na użyte sformułowania o zabarwieniu rasistowskim, antysemickim lub ksenofobicznym. Treści zostały sklasyfikowane z uwzględnieniem podziału wg monitorowanych tytułów. Kolejność prezentacji poszczególnych tytułów jest przypadkowa.

„NAJWYŻSZY CZAS!”

Rodzaj czasopisma: tygodnik

Wydawca: 3S Media

Redaktor naczelny: Tomasz Sommer

Nakład: 28 tys. egzemplarzy

Cena egzemplarza: 5 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Empik”, ul. Ratajczaka, Poznań

„Najwyższy Czas”, nr 46 (913) z dn. 17 listopada 2007

Tytuł: Wojna Kurnika z Druzją

Autor: Kataw Zar

Autor używa w tym artykule, jak i innych cyklicznie zamieszczanych na łamach tygodnika (np. nr 49 „Najwyższego Czasu”) pogardliwych określeń o charakterze antysemickim w stosunku do państwa Izrael rozumianego jako państwo żydowskie, takich jak m.in. „żydoland” czy „syjonistyczny Kurnik narodowy tropikalnych Żydów”.

„Najwyższy Czas”, nr 46 (913) z dn. 17 listopada 2007

Tytuł: Karta Zdrad Podstawowych

Autor: Marian Mieszalski

Artykuł zawiera ksenofobiczną interpretację integracji europejskiej, upatrując w Karcie Praw Podstawowych instrumentu negatywnego oddziaływania „ich”, czyli bogatych państw UE na „nas”. Autor pisze, iż „Zapisanie w KPP „koncertu roszczeń” niebywale kosztownych w przypadku ich realizacji, (...) stwarza więc najsilniejszym władzom politycznym UE prawny instrument politycznego szantażu wobec słabszych prowincji”.

„Najwyższy Czas!”, nr 48/(915) (1 grudnia 2007)

Tytuł: Helweci Poparli białą owcę

Autor: Olgierd Domino

„*Christoph Blocher (...) gwałtownie sprzeciwia się otwarciu granic i swobodnej, niekontrolowanej imigracji. Bo nie bez racji uważa, że wzrastający problem bezrobocia w kraju jest rezultatem napływu cudzoziemców. Na przykład inwazja młodych Jugosłowian po wojnie bośniackiej doprowadziła do eksplozji bezrobocia wśród młodych ludzi. Obwinia także imigrantów że są roznosicielami przestępczych czynów i postaw. (...) Na odzyskanie przez Helwetów utraconego spokoju jest prosta recepta: odesłanie przybyszów z powrotem do ich domów(...)*” Autor, opisując wyniki niedawnych wyborów parlamentarnych w Szwajcarii, w których wygrała Szwajcarska Partia Ludowa, oskarżana o jawne odwoływanie się do ksenofobicznych i rasistowskich poglądów, pochwała poglądy SPL i jej przywódcy, Christopha Blochera.

„Najwyższy Czas!”, nr 48/(915) (1 grudnia 2007)

Tytuł: Cuda, przypadki i konieczności

Autor: Stanisław Michalkiewicz

„*(...) Powszechnie wiadomo bowiem, że po Anschlussie czyli po 1 maja 2004 roku, ok. 80 proc. Obowiązującego u nas prawa ustalone jest w Brukseli, zaś nasi Mężykowie stanu jedynie opowiadają to własnymi słowami (...)*” Autor przyrównuje przystąpienie Polski do UE do działań hitlerowskich Niemiec.

„Najwyższy Czas!”, nr 48/(915) (1 grudnia 2007)

Tytuł: Absurd goni absurd

Autor: Janusz Korwin – Mikke

„(...) Niektórzy Eskimosi umieją czytać – a przynajmniej oglądać dzienniki telewizyjne – i kiedy dowiedzieli się, że Kościół katolicki w USA wypłaca ogromne odszkodowania, to pomyśleli: „Oho, i nam coś może z tego kapnąć”. (...) Dobrze byłoby tylko sprawdzić, czy w ogóle rozumieją co to jest „molestowanie”...(...)” „(...) Dziś w większości krajów Cywilizacji Białego Człowieka oskarżony o gwałt, molestowanie czy pedofilię musi dowodzić że jest niewinny(...)”. Artykuł zawiera treści o zabarwieniu rasistowskim, ośmieszające i wyszydzające osoby należące do określonej grupy etnicznej, przekazane w prześmiewczej formie.

„Najwyższy Czas!”, nr 48/(915) (1 grudnia 2007)

Tytuł: Jak germanizują Malbork

Autor: Robert Luka

Cały artykuł ma wydźwięk antyniemiecki, ksenofobiczny. Współczesne państwo niemieckie opisywane jest jako: „Cesarstwo Niemieckie”; zamek w Malborku jest: „(...) ponownie germanizowany w duchu cesarsko – imperialnym”, następuje „europejska germanizacja Malborka”.

„Najwyższy Czas!”, nr 48/(915) (1 grudnia 2007)

Tytuł: Rewizja amerykańskich snów

Autor: Adam Wielomski

Autor artykułu recenzuje książkę Thomasa E. Woodsa Jr pt. „Niepoprawna politycznie historia Stanów Zjednoczonych”. „(...) Wiele rzeczy wyśmianych przez Woodsa dotyczy jednak mitu „czarnego”. Chodzi tu o różnego rodzaju mity lewackie, które w ramach „politycznej poprawności” są budowane dla „wstrząśnięcia sumieniami” białych obywateli USA i przygotowania ich do zgody na roszczenia różnorodnych mniejszości. Dotyczą one przede wszystkim niewolnictwa Czarnych i eksterminacji Indian (...)”. Autor artykułu wyraźnie deprecjonuje znaczenie krzywd wymienianych grup, używa obraźliwych sformułowań, m.in. „czarny mit”.

„Najwyższy Czas”, nr 49 (916), 8 grudnia 2007

Tytuł: Degradacja Sikorskiego: z ministra – radcą

Autor: Marian Mieszalski

Artykuł prezentuje oparte na ksenofobii i antysemityzmie poglądy na kwestię integracji europejskiej, pisząc m.in. „w Polsce prasa żydowska, niemiecka oraz nie

zlustrowani dziennikarze taktownie milczą o zbliżającej się dacie 13 grudnia, kiedy to powstanie nowe państwo – Unia Europejska, Polsce zaś przypadnie status jego prowincji”, twierdząc, iż obecna Konstytucja RP została „sprokurowana przez byłych komunistów i lobby żydowskie”, a także używając znieważających określeń takich jak „europejsy”.

„Najwyższy Czas”, nr 49 (916), 8 grudnia 2007

Tytuł: Naćpana Europa

Autor: Tomasz Teluk

Intencją autora jest przedstawienie ksenofobicznej tezy, iż integracja europejska powoduje... wzrost zjawiska narkomanii. Autor pisze m.in. *„Czy Unia Europejska jest tak doskonałym projektem, skoro coraz więcej mieszkańców Starego Kontynentu szuka ucieczki od rzeczywistości? Chętnie korzystającym z przywilejów socjalnym obywatelom krajów UE narkotyki wypełniają czas, który inni przeznaczają na pracę. (...) Dzisiejszy ćpun to (...) modny goguś – wierzący w „europejski eksperyment”, z tolerancją, otwartością i wielokulturowością na ustach”.*

„Najwyższy Czas”, nr 49 (916), 8 grudnia 2007

Tytuł: Wolność słowa tylko dla uprzywilejowanych?

Autor: Olgierd Domino

Autor krytykuje protesty dotyczące udziału w debacie w Oksfordzie Davida Irvinga i Nicka Griffina, jak sam przyznaje osób szerzących poglądy antysemickie i rasistowskie: *„Griffina skazano w 1998 roku z „nakłanianie do nienawiści rasowej”, a Irvinga skazano w lutym 2006 roku na trzy lata więzienia za tzw. kłamstwa oświęcimskie”.* Autor wyraźnie opowiada się po stronie w/w osób i ich poglądów, określając je m.in. jako *„ofiary furii „obrońców tolerancji, swobód i wolności”, naigrywając się z problemu i osób dotkniętych ich wypowiedziami ”Ramię w ramię zbratali się Żydzi z Arabami. Jedni wyciem bronili „świętości” Holokaustu, drudzy swobody wjazdu do Wielkiej Brytanii”.*

„Najwyższy Czas”, nr 49 (916), 8 grudnia 2007

Tytuł: Kohabitacja czapli z żurawiem

Autor: Stanisław Michalkiewicz

Autor przedstawia ksenofobiczne i antysemityczne poglądy określając podpisanie przez Polskę traktatu Reformującego Unię Europejską jako „Anschluss”, który ma prowadzić „do drugiego etapu – instalowania Żydolandu”

„Najwyższy Czas”, nr 50 (917), 15 grudnia 2007

Tytuł: O czym „ćwiakają” wróble

Autor: Marian Mieszalski

Autor artykułu używa sformułowania o zabarwieniu antysemitycznym: „*monopol żydokomuny na rządzenia Polską*”.

„Najwyższy Czas”, nr 50 (917), 15 grudnia 2007

Tytuł: Kurnik w skali Olmerta

Autor: Kataw Zar

Autor powtarza obraźliwe określenia, które stosuje w każdym ze swoich artykułów: „żydowski Kurnik”, „tropikalni Żydzi”. Pojawia się również wypowiedź obraźliwa, sugerująca wykorzystywanie przez Żydów pamięci o zbrodni Holocaustu: „(...) Dlatego obywatele Kurnika owijają się tałasami i modlą się ukradkiem do Najwyższego, by im nie zabrakło przeciwnika o właściwym ciężarze gatunkowym. Mieli w rękach Adolfa Eichmana, ale się go pozbyli z głupoty (...)”, „(...) Kurnik potrzebuje od zaraz i na gwałt jakiegokolwiek liczącego się wroga, którego możnaby nazwać kontynuatorem Hitlera.”

„Najwyższy Czas”, nr 50 (917), 15 grudnia 2007

Tytuł: Męczeństwo Julii Pitery

Autor: Stanisław Michalkiewicz

Autor powtarza stosowane już w innych numerach „Najwyższego czasu!” określenia: „wybitny przywódca socjalistyczny Adolf Hitler”, „Anschluss” – w odniesieniu do podpisania przez Polskę Traktatu Reformującego UE.

„Najwyższy czas!”, nr 50 (917), 15 grudnia 2007

Tytuł: Stan unijny

Autor: Tomasz Sommer

Umieszczenie symbolu sierpa i młota na fladze unijnej obraża obywateli UE i stanowi przejaw ksenofobii.

Stan unijny

TOMASZ SOMMER

13 grudnia, w wyniku podpisania Traktatu Reformującego, Unia Europejska zyskała oficjalnie osobowość prawną. Tym samym Polska, także oficjalnie, straciła suwerenność. Choć nie do końca. Ponieważ UE pozuje na państwo demokratyczne, Traktat powinien zostać zatwierdzony w referendum. Wiadomo, że w kilku krajach na pewno zakończyłoby się ono klęską uniokratów. I to jest w obecnej sytuacji tak naprawdę jedyna szansa na ucieczkę przed europejskim superpaństwem. Domagajmy się więc referendum w sprawie Traktatu i głosujmy na „nie”! Zanim jednak dojdzie do referendum, spróbujmy ustalić, w jakim właściwie państwie obecnie żyjemy.

Nawet gwałtowny przewrót jest często dla współczesnych ledwo zauważalny. Bo polityką tak naprawdę pochłoniętych jest kilka procent ludzi. Reszta po prostu sobie żyje i choć w nomenklaturze tych pierwszych stanowi większość „obywateli”, suwe-

ność została praw – pozostało coś v oni patronowali t Ciekawe jest w – że oni napraw karność i sądzą, : za ewidentne łan dopuszczają. Oc je, że będzie ina każdy może sob osoby stojące na stytucję, dlaczego przestrzegać?

Suwerenność

Zgodnie z wielokrotnie cytowanymi na tych łamach artykułami Konstytucji, obowiązkiem demokratycznie wybranej egzekutywy, a zwłaszcza prezydenta, jest stanie na straży suwerenności. Nikt chyba nie ma wątpliwości, że dopuszczając do decydowania o polskich sprawach jakieś obce gremia, sprawiając, że polski Sąd Najwyższy nie jest już ostatecznym poziomem legislacji w naszym kraju, powodując znikanie polskiego prawa i wprowadzanie

Władza

Odpowiedź na sprawuje władzę w czasach przełoc jednej strony ma wszelkie organy pełnią już one ws

„OPCJA NA PRAWO”

Rodzaj czasopisma: miesięcznik

Wydawca: Wydawnictwo Wektory

Redaktor naczelny: Romuald Lazarowicz

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 6 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Empik”, ul. Ratajczaka, Poznań

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Postępowa wolność słowa

Autor: Damian Leszczyński

Artykuł zawiera aluzje o charakterze antysemitycznym sformułowane m.in. w wypowiedzi „W trosce o nasze dobro i prawidłowy rozwój miłosiernie nami zarządzający mędracy

ustalili, że pewne wypowiedzi będą tabu. Znaczy to, że będą traktowane jako nieczyste, niekoszerne, a ich autorzy będą w rytualny sposób potępiani, mniej więcej tak, jak zaleca Księga powtórnego prawa (...)”, a także w ironicznym stwierdzeniu, iż *„(...) dziś zaś (...) dokonano kamieniowania werbalnego i nierozsądny polityk, który przekroczył święty krąg, został zakwalifikowany jako climate change denier, od czego gorsze jest już tylko bycie holocaust denier”*.

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Nike, czyli jak dostać 100 tysięcy od Michnika

Autor: Michał Pluta

Autor w ironiczny sposób szydzi z osób pochodzenia żydowskiego, pisząc iż w celu otrzymania nagrody Nike należy umieścić w książce postaci, wśród których *„przynajmniej paru z tych niby-intelektualistów musi mieć pochodzenie żydowskie. I kilka razy muszą się zetknąć z „tradycyjnym polskim antysemityzmem”*.”

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Piętno niepodległości

Autor: Krzysztof Ligęza

Autor przedstawia ksenofobiczną, nawiązującą do komunizmu koncepcję integracji europejskiej; stawiając UE w opozycji do niepodległej Polski pisze iż *„wiarę w jaskrawą nieprawość, zwaną „paneuropejską integracją” (narzucaną nam przez gang prątkujących michnikowszczyznę „euro entuzjastów” spod znaku brukselskiego sierpa i młota), Polacy myślą z tym, w co chcieliby uwierzyć”*.

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Co znowu nabroiła ta Unia?

Autor: Tomasz Cukiernik

W artykule krytykującym politykę UE (zawierającym m.in. stwierdzenia, iż *„Unijni biurokraci chcą, żeby więcej Europejczyków umierało na raka”*), autor obraża samych obywateli UE pisząc, iż *„Tzw. Unia Europejska coraz bardziej ingeruje (...) w kieszenie i życie swoich niewolników”*.

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Złe wiadomości

Autor: Marek Klecel

Autor przedstawia ksenofobiczną interpretację integracji europejskiej pisząc, iż *„wizja islamskiej Europy w nieco odleglejszej przyszłości też nie jest optymistyczna. Widok tolerancyjnej i ekumenicznej Unii Europejskiej, która rezygnuje z chrześcijaństwa by przyjąć islam i zintegrować się pod przywództwem Arabów, to wizja dość odległa, że wyrażę się poprawnie politycznie, od tej, którą u początków obecnej Europy miał Karol Wielki, broniąc przed najezdami Maurów i Saracenów, odsuwając wpływy islamu poza granice Pirenejów”*.

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Zagrożona Europa

Autor: Krzysztof Ligęza

Autor przedstawia ksenofobiczną interpretację integracji europejskiej pisząc, iż *„pod pretekstem walki o tolerancję, dialog i poszanowanie odmienności, Bruksela narzuca Europejczykom laicyzm oraz moralny relatywizm”*. W dalszej części artykułu pojawiają się wypowiedzi o charakterze islamofobicznym *„Problemem są muzułmanie. Problemem jest islam, gardzący Europejczykiem odrzucającym Boga”*, a także ujęte w cudzysłów, aluzyjne odwołania do konfliktu ras *„oto „neutralny światopoglądowo”, nawykły do kompromisów „biały człowiek” zaopatrzonej w demokrację oraz prawa człowieka, staje oko w oko z reprezentantem obcej kultury (...)”*

Opcja na prawo nr 11/71 (listopad 2007)

Tytuł: Radujmy się z wyborów!

Autor: Adam Danek

Artykuł przedstawia ksenofobiczną interpretację integracji europejskiej pisząc *„wezwanie (...) do wprowadzenia w kolejnych dziedzinach „wspólnych europejskich standardów” i „poparcia interesu europejskiego” przeciw narodowym egoizmom, posłuszenie rzuci samowładnej Europie na pożarcie resztki suwerenności państwa polskiego (bo suwerenność jako taką zdążyło uroczyście odrzucić najpóźniej w 2003 r.)”*. Autor podlega także do przemocy pisząc *„w obliczu jawnej, oczywistej zdrady stanu i apostazji narodowej rodzimej klasy politycznej będzie można dać sobie spokój z cierpliwą krytyką systemu, który ją utrzymuje (...), a zacząć jej członków*

rozstrzeliwać i wieszać gdzie popadnie, bez wyrzutów sumienia". Dodatkowo artykuł zawiera aluzje o charakterze antysemitycznym, w stwierdzeniu, iż „skończy się mętne pasmo (...) kularowych geszeftów”.

„POLAK KATOLIK”

Rodzaj czasopisma: miesięcznik

Wydawca: brak dokładnych danych, adres redakcji wskazuje na Wydawnictwo Polskiej Partii Narodowej

Redaktor naczelny: Leszek Bubel

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 4,80 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk” , Dworzec Główny PKP, Poznań

„Polak Katolik”, nr 2/2007

Tytuł: Judeomasońska infiltracja Kościoła Katolickiego. Watykan, Europa, Antykościół

Autor: brak danych

„(...) od czasów pierwszej herezji (judaizacji chrześcijaństwa) (...) trwa Kościół w śmiertelnych zapasach ze swym największym wrogiem – Synagogą.”

„Konflikt między dobrem i złem rysuje się w rasie żydowskiej z taką ostrością że w jej łonie mogła narodzić się zarówno ewangelia Chrystusa, jak i doktryna Antychrysta.”

„Do gruntu fałszywie pojęte, zdegradowane do czystej doczesności pojęcie wybraństwa bożego dało Żydom poczucie nadczłowieczeństwa i zaowocowało wrogością i pogardą wobec goim.”

„Tak oto fałszywa religia wyznacza Żydom konkretny program polityczny. Jednym z istotniejszych punktów tego programu jest zniszczenie chrześcijaństwa, zniszczenie katolickiego Kościoła”.

W całym artykule pojawiają się treści przedstawiające judaizm jako religię wrogą, agresywną i „fałszywą”. Kreowany jest obraz „śmiertelnej” walki „Synagogi” z Kościołem katolickim. Osoby narodowości żydowskiej są zaś wrogo nastawione wobec innych narodowości. Cały artykuł ma wydźwięk antysemityczny, odwołujący się do nienawiści na tle religijnym.

„TYLKO POLSKA”

Rodzaj czasopisma: tygodnik

Wydawca: ABDANK Sp. Z. o. o.

Redaktor naczelny: Leszek Bubel

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 4 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny PKP, Poznań

„Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

Tytuł: Kim są Kaczyńscy... Fakty, mity i wątpliwości

Autor: Zbigniew Nowak

„Na wstępie trzeba powiedzieć, że nie są to filosemici, nie są to też zwykli Żydzi. To czystej wody i największej próby nacjonaliści żydowscy, próbujący w sposób wyjątkowy budować na gruzach PRL Judeopolonię. (...)” Cały artykuł poświęcony jest dowodzeniu żydowskiego pochodzenia dwóch polityków polskich. Pochodzenie żydowskie uznawane jest przez autora za element negatywny, obciążający, stanowiący dowód na działania i zamiary skierowane przeciwko interesom narodowym Polski i Polaków.

„Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

Tytuł: Kolejny Żyd SB-cką szmata!

Autor: OT

Autor opisuje fakt ujawnienia współpracy ze służbami bezpieczeństwa PRL znanego polityka. Obrażliwy i znieważający jest sam tytuł artykułu, autor artykułu używa nie tylko znieważającego określenia, sugeruje również, że to właśnie Żydzi stanowią grupę współpracowników SB. W artykule znalazło się też znieważające stwierdzenie: *„Głowa boli, jak się tej żydowskiej sitwie bliżej przyjrzeć”*. Niniejsze stwierdzenia wskazują na naruszenie art. 257 kk.

„Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

Tytuł: Finansowe rodowody Kaczyńskich (fragment książki „prosto w ślepią”)

Autor: Henryk Pająk

„(...) Urodzony po wojnie w Legnicy – jednym z gniazd żydostwa powracającego z ZSRR. (...)”

„(...) transformacja Polski w nieformalną Judeopolonię. (...)”

„postkoszerne salony”

„(...) „Grupa trzymająca władzę” nad polskimi gojami (...)”

Wszystkie cytowane sformułowania autora artykułu, jak również cały artykuł, mają wydźwięk jednoznacznie antysemitki, poniżający i znieważający dla osób narodowości żydowskiej, wskazujący na naruszenie art. 257 kk.

„Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

Tytuł: Judaica

Autor: OT

Autor opisuje przypadek namalowania swastyki na drzwiach żydowskiej studentki w USA przez nią samą. Sugeruje również, iż akty antysemityzmu inspirowane i popełniane są bardzo często przez samych Żydów. Jednocześnie nie podaje jakichkolwiek źródeł przedstawianych informacji.

„Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

Tytuł: Szaniawski Jedzie po bandzie

Autor: Robert Larkowski

„(...) Zwykła logika podpowiada, iż ten był temu winny, kto miał na to logistyczno – techniczne środki (...), a przede wszystkim polityczną korzyść – czyli koalicja USA-Izrael z pomniejszych pomagierami (...)”. Fragment ten odnosi się do zamachów na World Trade Centre z 2001 r. Autor wprost sugeruje, że sprawcami zamachu nie byli członkowie Al Kaidy, a Amerykanie i Izraelczycy właśnie.

„Myśmy (..) ochraniali prawdziwą wiarę, nie zaś heretyckie, protestancko – judaistyczne mieszanki z mesjanistyczno – syjonistycznego i tzw. neokonserwatywnego kotła.” Sformułowania użyte przez autora są obraźliwe i znieważające dla osób innego wyznania.

„Wspomniana zdrada przychodzi na myśl, kiedy Szaniawski zachwyca się kolejnymi niezawodnymi sojusznikami, którzy tyle razy w historii zostawiali Polskę na lodzie. W czym USA i Izrael są od nich lepsi? Oczywiście w niczym, bo Polak dla Amerykanina i Żyda to istota niższa, którą się obraża kłamstwami o zbrodni w Jedwabnem,

oskarżeniem o współudział w holocauście. (...)” Autor , używając sformułowania „kłamstwa o zbrodni w Jedwabnem” podważa oficjalne ustalenia Instytutu Pamięci Narodowej dot. polskiego sprawstwa zbrodni w Jedwabnem.

„(*„Kurier Codzienny”*)(...) *Nie boi się również niepoprawnej politycznie i niebezpiecznej dla wolnej prasy tematyki żydowskiej, np. o decydującym udziale tej nacji w tworzeniu tzw, polskiego komunizmu i jego agend w postaci UB i tym podobnych zbrodniczych instytucji. (...)*”. Autor, bez podania jakichkolwiek źródeł, danych, na których opiera swe twierdzenia, przypisuje osobom narodowości żydowskiej tworzenie w Polsce systemu komunistycznemu.

„Tylko Polska”, nr 48/2007, 28. 11 – 5. 12. 2007

Tytuł: Tragedia Iraku jest ukrywana przez media przed Amerykanami

Autor: Iwo Cyprian Pogonowski

Autor posługuje się sformułowaniem „*pasożyty działające w tradycji talmudu*” na określenie międzynarodowych korporacji, jednak znieważa ono wszystkie osoby pochodzenia żydowskiego i wskazuje na naruszenie art. 257 kk.

„Tylko Polska”, nr 48/2007, 28. 11 – 5. 12. 2007

Tytuł: Judaica

Autor: OT

Autor sugeruje, iż to Żydzi są winni zbrodni nazistowskich pisząc, „*kiedy wreszcie doczekamy się ze strony dużego medium informacji, że to najbogatsi Żydzi sfinansowali nazizm i faszyzm, a później inni z nimi współpracowali*”.

„Tylko Polska”, nr 48/2007, 28. 11 – 5. 12. 2007

Tytuł: Judeopolonia i śmierć namiestnika hr. Andrzeja Potockiego

Autor: „Czytelnik”

Artykuł zawiera spekulacje i zafałszowaną wizję historii o zabarwieniu antysemitycznym, ujawniając rzekomo prawdziwe nazwiska i żydowskie pochodzenie różnych osób z życia publicznego, oraz zawierając „informacje” takie jak: „*po I Wojnie Światowej nie*

miało być Polski tylko Judeopolonia (...) od morza do morza kraj rządzony przez Żydów”.

„Tylko Polska”, nr 49/(370) (6.12-12.12. 2007)

Tytuł: Komentarz Redakcji tygodnika narodowego „Tylko Polska”

Autor: Redakcja

Artykuł zawiera określenia takie jak *„świry mające obrzezane mózgi”, „zwykła agentura Mosadu w Polsce”, „świrów scyzorykiem chrzczonych”, „okazał się (...) prowokatorem (..) spod ... góry Synaj”*. Redakcja posługuje się określeniami znieważającymi, poniżającymi, o charakterze i wydźwięku jawnie antysemickim, które wskazują na naruszenie art. 257 kk.

„Tylko Polska”, nr 49/(370) (6.12-12.12. 2007)

Tytuł: Obłądana inicjatywa nadania honorowego obywatelstwa USA żydówce Annie Frank

Autor: OT

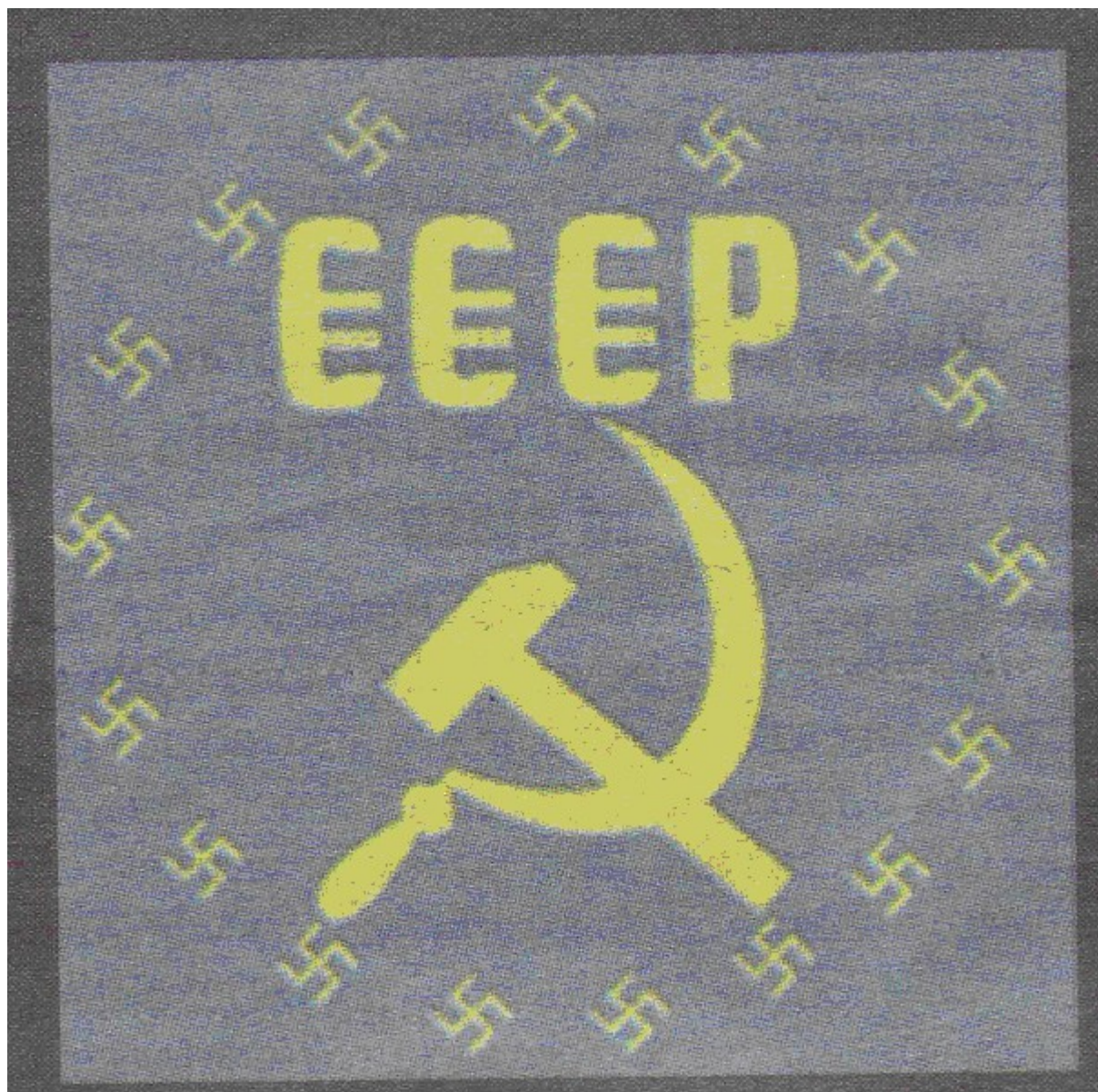
Cały artykuł deprecjonuje historię Anny Frank i sugeruje fałszerstwo jej Dzienników, opisując je jako mogące służyć *„w najlepszym wypadku (...) jako literacka fikcja (...)”*, jako *„popularyzowana w massmediach legenda”*, nie przytaczając jakichkolwiek argumentów mogących służyć udokumentowaniu tych zarzutów. W samym tytule narodowość Anny Frank zapisana jest z małej litery *„żydówka”*. Autor, odnosząc się do dzieci i młodzieży odwiedzających dom, w którym w czasie wojny ukrywała się Anna Frank, stwierdza, że są one: *„faszerowane zdeformowaną historią II Wojny Światowej”*.

Dodatkowo, autor artykułu podaje informację o publicznym spaleniu Dzienników Anny Frank w Pretzien (Niemcy), bez żadnego komentarza, co w kontekście wydźwięku całego artykułu może być odczytywane jako poparcie dla tez prezentowanych przez autora artykułu.

„Tylko Polska”, nr 49 (370)/2007, 6 – 12.12. 2007

Ilustracja z okładki.

Umieszczenie swastyki oraz sierpa i młota w emblemacie nawiązującym do flagi Unii Europejskiej obraża jej obywateli i stanowi przejaw ksenofobii.

„Tylko Polska”, nr 49 (370)/2007, 6 – 12.12. 2007

Niniejszy rysunek umieszczono w rubryce pt. „Krótko”. Pomimo satyrycznego charakteru, wypowiedź ma wydźwięk antysemicki.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: List otwarty do Prezydenta L. Kaczyńskiego – ks. Prof. Jerzy Bajda

Autor: Jerzy Bajda

Autor prezentuje poglądy ksenofobiczne pisząc m.in. *„Nie możemy zamykać oczu na aktualne zagrożenie, polegające na tym, że Unia Europejska i działające w niej zorganizowane siły antychrześcijańskie i antypolskie (zwłaszcza masoneria) usiłują zniszczyć tożsamość duchową i kulturową Polski”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: „Polskie obozy” i kontrakcja polska

Autor: Marian Kałuski

Artykuł zawiera szereg wypowiedzi antysemitycznych i ksenofobicznych. Autor pisze m.in. *„Obecnie akcją antypolską kierują bez wątpienia pewne koła żydowskie, szczególnie w Ameryce i w mediach na Zachodzie, będących w rękach żydowskich lub w których Żydzi mają duże wpływy lub co najmniej chody. (...) Dlatego dzisiaj wśród polakożerców spotykamy nie tylko Żydów, Niemców czy Rosjan, ale także ich uczniów, np. rdzennych Holendrów, Australijczyków, Japończyków czy Argentyńczyków. (...) Rodacy w krajach, w których zjawisko antypolonizmu jest nagminne, jak np. USA, Kanada, Wielka Brytania, Australia i Francja, są do głębi oburzeni tymi kłamstwami i antypolskim rasizmem (bo tym jest polakożerstwo). (...) Wielu Polaków boi się Żydów, tj. ewentualnej zemsty z ich strony”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Judaica

Autor: Zbigniew Nowak

Artykuł zawiera informację o skierowaniu przez IPN 7 pakietów opracowań, poświęconym m.in. takim tematom jak stan wojenny czy Polskie Państwo Podziemne. Wśród podanych tytułów znajdują się także opracowania pt. *„Zagłada Żydów polskich w czasie II wojny światowej”* oraz *„Auschwitz – pamięć dla przyszłości”*. Autor opatruje informację antysemitycznym komentarzem *„Znowu zaczynamy w Polsce indoktrynację najmłodszych Polaków w kierunku budowy judeopolonii! IPN ma ujawniać martyrologię Narodu Polskiego, a nie Żydów – obywateli polskich, a jak widać jest odwrotnie. Za nasze pieniądze wyjaśnia się historię Narodu Izraela na terenie Polski i w dodatku wkłada się to w niewinne*

umysły młodego pokolenia Polaków. To jest materiał podręcznikowy lecz do szkół amerykańsko-izraelskich; a nie polskich!!!

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Holokaust – eksterminacja Żydów. Czyja to wina?

Autor: OT

Autor zachęcając do lektury książki poświęconej *„tajnej umowie pomiędzy Trzecią Rzeszą a żydowską Palestyną”*, stwierdza m.in. *„jest smutnym faktem, że dzisiaj Żydzi za Holokaust winią i oskarżają wszystkich ludzi z wyjątkiem tych Żydów, którzy pośrednio są odpowiedzialni za owe morderstwa”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Kurek: Getta zbudowali Żydzi

Autor: (przedruk)

Artykuł stanowi przedruk fragmentów artykułu autorstwa Pawła P. Reszki i Jana Cywińskiego opublikowanego w „Gazecie Wyborczej”, dotyczącego książki historyk Ewy Kurek pt. *„Poza granicą solidarności. Stosunki polsko-żydowskie 1939-1945”*. Wybór fragmentów artykułu akcentuje przedstawione w książce tezy takie jak m.in. *„getta w istocie rzeczy były zbudowanymi w latach 1939-1942 przez polskich Żydów za zgodą okupujących polskie ziemie Niemców autonomicznymi prowincjami żydowskimi”*. Krytyczny komentarz autorów artykułu oraz polemika z tezami stawianymi przez autorkę książki zostały w dużej mierze pominięte, natomiast redakcja „Tylko Polski” opatrzyła przedruk komentarzem *„postaramy się zdobyć tą książkę i opublikować jej obszerne fragmenty bez manipulacji w stylu „Wyborczej”*. Takie ujęcie tematu, zwłaszcza w kontekście poglądów prezentowanych przez autorów „Teraz Polski” nadaje publikacji wydźwięk antysemitki.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: O odległości jabłek od jabłoni

Autor: (przedruk)

Redakcja opatruje przedruk artykułu z tygodnika „Nie” komentarzem o antysemitkim *zabarwieniu „z wiadomych powodów rzadko cytujemy urbanowe „Nie”, ale w przypadku gdy jeden komuszy Żyd demaskuje drugiego to chyba warto”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: „Myśl Polska” i inni

Autor: Robert Larkowski

Artykuł prezentuje poglądy o zabarwieniu antysemickim, autor stwierdza m.in. *„narodowcy ubolewają nad minionym i obecnym żydowskim rajem na ziemiach Rzeczypospolitej. Co poza gospodarczą dominacją żydowską, słabymi rządami, knuciem innowierców przeciwko katolicyzmowi i państwu (...) zyskali na swej naiwnej tolerancji Polacy?”*

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: J&S – reaktywacja

Autor: (przedruk)

Redakcja opatruje przedruk artykułu z miesięcznika „Managemagazin” komentarzem o antysemickim zabarwieniu *„dopiero z tej publikacji możemy się dowiedzieć jak wielki żydowski kapitał spenetrował Polskę”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Wywiad ze Szwadronem 97

Autor: nieznany

W przeprowadzonym wywiadzie członek zespołu (nazwisko nieznane) propaguje rasistowskie postulaty *„walki o ideę Białej Europy”*.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: W cieniu psychuszek

Autor: Janusz Górzyński

Artykuł zawiera szereg wypowiedzi o charakterze antysemitycznym, m.in. „w judeoświecie każda prowincja ma swoje gestapo (...). Żydowska Helsińska Fundacja Praw Człowieka (...) ujawniła, że żydosądy linczują każdego roku 2000 gojów”.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Alles in Ordnung?

Autor: Zbigniew Kozłowski

Artykuł zawiera szereg ksenofobicznych wypowiedzi, m.in. „W Eurolandzie nadrzędne będzie „europejskie” prawo, ale to będzie NIEMIECKIE prawo, o czym głupcy nie wiedzą (...). Prawo do posiadania obywatelstwa polskiego mogą posiadać rdzenni i uczciwi Polacy oraz niektórzy ocy, którzy na to zasłużą (...)”. Artykuł zawiera także sformułowania o zabarwieniu antysemitycznym, takiej jak „pachołki żydów amerykańskich”.

„Tylko Polska”, nr 50(371)/2007, 13.12 - 19.12.2007

Tytuł: Kpiarz polski

Autor: OT

W artykule zawarto wypowiedź o charakterze antysemitycznym podając następującą definicję „Złodziej – zawód obarczony ryzykiem odsiadki. Świat uważa, że pochodzi z Izraela”.

„NASZA POLSKA”

Rodzaj czasopisma: tygodnik

Wydawca: Maria Adamus, Wydawnictwo „Szaniec”

Redaktor naczelny: Piotr Jakucki

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 3 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny PKP, Poznań

„Nasza Polska”, nr 47/(630) (20 listopada 2007)

Tytuł: Order dla „Zapory”

Autor: Magdalena Chadaj

„*Spieszmy się. Przywróćmy Żołnierzom Wyklętym honor i cześć, zanim „europejczycy” odbiorą nam osobowość narodową w imię Europy bez granic i bez pamięci historycznej.*” Autorka przedstawia ksenofobiczny obraz integracji europejskiej.

„Nasza Polska”, nr 48 (631), 27 listopada 2007

Tytuł: Serbskie memento

Autor: Stanisław Michalkiewicz

Autor w artykule poświęconym kwestii niepodległości Kosowa pisze, iż Niemcy były przeciwne budowaniu państwa serbskiego, bez względu na to, czy rządy sprawował cesarz Wilhelm II, kanclerz Kohl czy „*wybitny przywódca socjalistyczny Adolf Hitler*”. Przy czym to ostatnie stwierdzenie nie jest opatrzone jakimkolwiek komentarzem czy cudzysłowem, co może wskazywać iż odzwierciedla rzeczywiste poglądy autora na temat tej osoby i jej postawy.

„Nasza Polska”, nr 49/(632) (4 grudnia 2007)

Tytuł: „Kozioł ofiarny”

Autor: De-Ha

„*(...) Pozostając w prawdzie historycznej, należy teraz wypunktować wszystkie żydowskie sprawki przeciwko Polakom. (...) Trzeba o tym mówić, pisać, pamiętać, bo liczba krzywd Polaków z rąk syjonistów jeszcze nie została oszacowana. Dziwne, że w „antysemickim” kraju, (...) gdzie podczas okupacji niemieckiej wielu rodaków straciło życie, ratując Żydów (nie znam ani jednego przypadku odwrotnego!), Polacy tak dużo od nich wycierpieli.*” Autor przeciwstawia sobie Polaków i Żydów podkreślając, że to Żydzi szkodzili Polakom.

„MYŚL POLSKA”

Rodzaj czasopisma: tygodnik

Wydawca: „Wydawnictwo Prasy Lokalnej”

Redaktor naczelny: Jan Engelgard

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 4 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny, Poznań

„Myśl Polska”, nr 47/(1663) (25 listopada 2007)

Tytuł: Twarzą ku Polsce

Autor: Andrzej J. Horodecki

„(...) czy chcemy żyć dalej w suwerennym państwie, czy też pozwolimy na przekształcenie go w euroland, pocięty na euroregiony, a tym samym nieuchronnie pogodzimy się z aborcją, eutanazją oraz poddaniem życia społecznego ludziom o niekontrolowanych odruchach seksualnych.”

„(...) Centralne Siły Polityczne zaplanowały ostateczne rozwiązanie kwestii polskiej na dzień 13 grudnia 2007, czyli w 80-ą rocznicę wprowadzenia stanu wojennego przeciw Polsce wiernej Krzyżowi (...). Tego dnia liberalny rząd najprawdopodobniej złoży podpis pod Traktatem Reformującym Unię Europejską oraz pod Kartą Praw Podstawowych, otwierającą Niemcom drogę na oścież do odbierania Polsce, krok po kroku, Ziemi Zachodnich i Północnych.”

„pajęczyna europieniądza”

„(...) Rolniku Polski, pluń na euro, żyj w biedzie i w połatanym ubraniu, ale nie poddaj się tak, jak Twoi ojcowie nie poddali się sowieckiej kolektywizacji. Niech politycy jedzą chemizowaną żywność rodem z UE, oni tego długo nie wytrzymają a my z Tobą przetrwamy bo jesteśmy u siebie, na swojej ziemi!”

„(...) Zwycięstwo jest możliwe tylko wtedy, gdy będziemy się wpatrywać w Krzyż, a nie w spreparowane masońskie rewelacje.”

Cały artykuł zawiera treści jednoznacznie ksenofobiczne, odwołujące się do uprzedzeń i podburzające do wrogości. Podpisanie przez rząd polski Traktatu Reformującego UE i Karty Praw Podstawowych przyrównane jest do jednej z najokrutniejszych zbrodni hitlerowskich z okresu II wojny światowej – kwestii „ostatecznego rozwiązania” – wymordowania narodu żydowskiego.

„Myśl Polska”, nr 49/50 (1665/66) (9-16 grudnia 2007)

Tytuł: Jak Bohdan Huk wojewodę przesłuchiwał

Autor: Antonii Mariański

„(...) *Tylko jedno nas cechuje: kajanie się przed wszystkimi UE, Żydami, Ukraińcami, Niemcami i jeszcze wieloma innymi wielmożami... (...)*”. Cały artykuł ma charakter ksenofobiczny, skierowany jest głównie przeciwko narodowi ukraińskiemu. Wskazując na uległość Polski wobec UE, Żydów, Ukraińców, Niemców i „innych wielmożów”, autor artykułu przeciwstawia te grupy Polakom i sugeruje istniejący konflikt, wrogość między nimi.

„Myśl Polska”, nr 49/50 (1665/66) (9-16 grudnia 2007)

Tytuł: Gwoździem po szkle. POKomplikowania

Autor: Krzysztof Nagrodzi

„(...) *I pochyleniami nad pięknem człowieczeństwa udokumentowanych donosicieli, którzy wyznali, że tak...ale tylko trochę...i niekoniecznie, ale za to są „filo” bądź „z korzeniami”.*” Autor artykułu odwołuje się do żydowskiego pochodzenia jednej z osób publicznych, która przyznała się do współpracy ze służbami bezpieczeństwa PRL. Stosując liczbę mnogą sugeruje jednocześnie, że osoby, o których pisze w artykule, mają żydowskie pochodzenie.

„SUPER DETEKTYW”

Rodzaj czasopisma: brak danych

Wydawca: Wydawnictwo Polskiej Partii Narodowej

Redaktor naczelny: Leszek Bubel

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 4,80 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny PKP, Poznań

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: Jednak Próba wyłudzenia odszkodowań!

Autor: Zbigniew Nowak

„(...) *Taka sytuacja świetnie służy dalszemu ukrywaniu się, tj. „siedzeniu w szafie”, pozostających w Polsce Żydo – Volksdeutschy (...)*”. Użycie określenia „Żydo–

Volksdeutsch” niewątpliwie znieważa osoby pochodzenia żydowskiego i stanowi naruszenie art. 257 kk.

„(...) Ta kwestia będzie kolejną aferą, która powinna obnażyć oblicze żydowskich syjonistów, sądzących, że na gruzach Rzeczypospolitej za pieniądze Polaków skolonizują Polskę jak to uczynili po przyczynieniu się o rozbiórów, zapewne raz jeszcze masowo fałszując każdy możliwy dokument, by przemycić do Polski, każdą możliwą ilość Izraelitów.” Autor artykułu, przy użyciu określeń znieważających, sugeruje chęć wyłudzenia przez osoby pochodzenia żydowskiego bezpodstawnych odszkodowań za mienie pozostawione przez nich w Polsce.

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: Ilu Żydów mieszka w Polsce

Autor: Zbigniew Nowak

„(...) Z powodów jak wyżej, tj. ukrócenia syjonistycznego folwarku, jaki mamy w III RP, oraz zapobieżeniu budowaniu pod wdzięczną nazwą IV RP – Judeopolonii, zasadnym i koniecznym jest przeprowadzenie kwerend w archiwach na wschodzie, w odniesieniu do osób publicznych (...).” Autor sugeruje w całym artykule konieczność dokładnego zbadania i stwierdzenia pochodzenia żydowskiego osób publicznych w Polsce oraz określenia dokładnej liczby Żydów mieszkających w Polsce.

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: „Katyń” Scenariusz i reżyseria „Gazeta Wyborcza”

Autor: Leszek Bubel

„(...) Jakże to aktualne, zbrodni na Polakach dokonywali nie Niemcy, tylko naziści i NKWD – naziści o anonimowych twarzach. Choć wiadomo, że w ok. 80% kadry dowódcze były obsadzone przez Żydów (...).” Autor nie podaje jakichkolwiek źródeł przedstawianych informacji.

„(...) Zrobienie w Polsce prawdziwie polskiego filmu o naszym holocaustie jest i będzie bardzo trudne, ponieważ cała branża filmowa jest zdominowana przez inaczej myślących. (...) Żydzi zrobili ze swojego holocaustu wielki geszeft, który spełnia także rolę edukacyjną. To tysiące produkcji kinowych, telewizyjnych, teatralnych, którymi jesteśmy faszerowani każdego dnia.(...)” „(...) stale propagowany jest jeden żydowski holocaust.(...)” W artykule w wielu miejscach pojawiają się treści umniejszające znaczenie Holocaustu dokonanego na narodzie żydowskim, sugerowanie czerpania przez Żydów materialnych korzyści z tej zbrodni wskazuje na

naruszenie art. 257 kk. Cały artykuł ma wydźwięk jednoznacznie antysemitki, choć jego przedmiotem jest recenzja filmu „Katyń”.

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: A dla Polaków protektorat...

Autor: Andrzej Kumor

„(...) Echa XIX - wiecznej prusko – carskiej propagandy pobrzmiewają dzisiaj w komentarzach, jakie serwują niemieckie czy rosyjskie gazety. Podobnie jak w XIX wieku, sąsiedzi praktycznie rozszabrowali nam lebensraum.” Treści ksenofobiczne odwołujące się do uprzedzeń historycznych. W tekście pojawiają się również ksenofobiczne i antysemitki określenia „socjalistyczno – masońska Europa” i „tradycyjni wrogowie Polski” – w odniesieniu do Rosji i Niemiec.

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: List otwarty do A. Michnika: „Polska dla Polaków”

Autor: Marian Kałuski

W całym tekście pojawiają się określenia znieważające osoby pochodzenia żydowskiego: „żydowski polakożerca”, „polakożercy”, „V kolumna”, „koń trojański syjonizmu” wskazujące na naruszenie art. 257 kk.

„(...) Obywatelstwo polskie nie powinno być przyznawane nie – Polakom na ich żądanie. A tym bardziej polakożercom i ludziom, którzy chcą korzystać z polskiego obywatelstwa, aby móc m. in. szkodzić Polsce, narodowi polskiemu (...). A już na pewno nie powinni mieć je przyznane Żydzi i ich potomkowie, którzy za Stalina budowali PRL wbrew woli narodu polskiego (...).”

„(...) Żydzi mają dziś swoją ojczyznę – Izrael, a na dokładkę drugi Izrael – USA. Niech tam siedzą. I niech nareszcie zostawią nas w spokoju – niech się od nas nareszcie odczepią. (...) Polacy w POLSCE na pewno nie chcą mieć za sąsiadów obcych etnicznie ludzi, którzy zioną do nich nienawiścią.(...)”

„(...) w XIX i XX wieku Żydzi (chwalebne wyjątki niestety potwierdzają regułę!) należeli do największych wrogów Polski i narodu polskiego, a dzisiaj obok Rosji Putina i nacjonalistów ukraińskich są największymi wrogami Polski i Polaków. (...)”

„(...) Rząd polski – jeśli jest naprawdę polskim – nie ma prawa budowania V-kolumny żydowskiej w Polsce!”

„(...) sami wypięli tyłek na Polskę i Polaków! I to oni należeli do grona najbardziej polakożerczych Żydów w Izraelu i Polsce. I teraz skomlą oni czy ich zazwyczaj wcale nie lepsze dzieci o polskie obywatelstwo!!!”

List czytelnika tylko w pewnych momentach kierowany jest bezpośrednio do Adama Michnika, w większości stanowi atak na osoby narodowości żydowskiej. Cały tekst ma charakter jednoznacznie antysemicki i ksenofobiczny.

„Super Detektyw”, nr 3/2007

Tytuł: Izrael ukrywa prawdę

Autor: nieznany

Wpisanie swastyki w „gwiazdę Dawida” znieważa osoby narodowości żydowskiej i stanowi jawny przejaw antysemityzmu.

„TAJEMNICE ŚWIATA – DZIWNY JEST TEN ŚWIAT”

Rodzaj czasopisma: brak danych

Wydawca: ABDANK Sp. Z. o. o.

Redaktor naczelny: Leszek Bubel

Nakład: brak danych

Cena egzemplarza: 9,90 zł.

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny PKP, Poznań

Uwaga natury ogólnej: główną część periodyku stanowi publikowana cyklicznie „*Wielka Encyklopedia Żydów Leszka Bubla*” mająca na celu napiętnowanie osób o rzeczywistej lub domniemanej narodowości żydowskiej, a także propagowanie mitu o spisku i dominacji Żydów. „Encyklopedia” opatrzona jest przypiskiem *„Tysiące nazwisk i biografii polityków, artystów, biznesmenów, duchownych, ludzi mediów, nauki itp., przyzwoitych, ale i oszustów, morderców i łajdaków. Sprawdź czy jest wśród nich Twój ulubieniec lub sąsiad!”*

„Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”, nr 1/2007

Tytuł: Wielka encyklopedia Żydów. 30 tys. nazwisk, tysiące krótkich biografii. Nareszcie sami ujawniają swoje pochodzenie!

Autor: Leszek Bubel

„*Aj, Waj!*”

„(...) *To z nich (Żydów) w przeważającej większości wywodzą się ci, których wypromowały ich media jako autorytety wypowiadające się w imieniu Polek i Polaków i to we wrogiej nam formie i treści. (...) Po tak zaawansowanej kwerendzie zdemaskowałem jeszcze jedno ciągle rozpowszechniane kłamstwo, że jest ich w Polsce ok. 20 tys.(...)*”.

„*religia Holocaustu*”

„*Jestem przeciwnikiem mieszania kultur, ras, religii, unifikacji umysłów, ponieważ zawsze prowadzi to do przemocy i konfliktów. (...)*”. Cytat ukazuje jawnie rasistowskie poglądy autora artykułu.

„(...) *Tych, którzy wysługują się za różne przywileje, my narodowcy nazywamy szabesgojami. Można ich delikatnie porównać do ok. 3 milionowej rzeszy trzech grup volksdeuchów z czasów II wojny światowej.(...)*”.

„(...) *talmudyczna mentalność w promowaniu swoich.*”

„Wspomniana solidarność (Żydów) (...) wyraża się często nie tylko w szkalowaniu przeciwników, ale i w wywieraniu presji w postaci podpisywania różnych zbiorowych apeli, rezolucji, listów.(...) Można powiedzieć, że mają wspólny mianownik, którym jest m. in. antypolonizm, antykatolicyzm, wrogość do prawdy.”

„Bardzo trudno jest trafić na Żyda, który otwarcie przyznaje się do swoich korzeni. (...) Ukrywając swoje pochodzenie tylko potwierdzają słuszne zresztą stereotypy.”

„(...) A już użycie słowa „żydek”, „żydłak” to skandal, rasizm, który musi być ścigany przez prokuratorów. (...)”

Wszystkie cytaty pochodzą z artykułu otwierającego nr 1/2007 „Tajemnic świata”. Zawierają one sformułowania wyszydzające, poniżające, a wręcz obelżywe, opisujące osoby narodowości żydowskiej, przypisujące im jako narodowości negatywne cechy, wrogość wobec Polski i Polaków. Stwierdzenie, iż autor jest „przeciwnikiem mieszania ras” jest jawną demonstracją poglądów rasistowskich i stanowi naruszenie art. 256 kk. Dalszą część wydania stanowi pierwszy „tom” „Wielkiej Encyklopedii Żydów” (określeń tych używa w tekście autor), obejmujący osoby o stwierdzonym przez samego autora pochodzeniu żydowskim (nazwiska od litery A do Ci). Przy każdym nazwisku znajduje się nota biograficzna – o różnej objętości. Czasami oprócz informacji na temat wykształcenia, miejsca urodzenia i miejsca pracy oraz działalności danej osoby umieszczane są także określenia: „polonofob”, „szabesgoj”, „mason”, „zdrajca”, „żydowski hochsztapler”, które wskazują na naruszenie art. 257 kk.

„Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”, nr 2/2007

Tytuł: Czy mamy prawo się bronić? Sprzeciwiać? Wyrażać opinie?

Autor: Leszek Bubel

W artykule komentującym publikację krytykującą poglądy autora, stwierdza on „(...) *doczekałem się kilku aktów oskarżenia za publikację opisujące szkodliwe wobec Polski wyczyny żydowskich szowinistów*”. Jest to jednoznacznie wypowiedź o charakterze antysemickim, znieważająca osoby narodowości żydowskiej i kwalifikująca się do ścigania z tytułu naruszenia art. 257 kk. Na naruszenie tego przepisu wskazuje też wiele sformułowań użytych w dalszej części artykułu, m.in. iż celem „politycznej poprawności” nazywanej przez Żydów tolerancją „*ale tylko dla własnych poglądów tego Nowego Faszyzmu jest pacyfikowanie liderów Polskiej Partii Narodowej*”.

„Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”, nr 2/2007

Tytuł: Żydzi stanowią więcej niż połowę najbardziej wpływowych ludzi na świecie – stwierdza ranking pisma Vanity Fair

Autor: Lech Maziakowski

Artykuł propaguje pogląd o sprawowaniu „kontrol nad światem” przez osoby narodowości żydowskiej zawierając sformułowania takie jak *„to właśnie ta grupa etniczna, stanowiąca jedynie około 2,5 procenta ludności, przejęła kontrolę nad społeczeństwem, nakazując mu co myśleć, jak się bawić, jakie filmy i programy oglądać (...)”* lub *„kontrolowane przez środowiska żydowskie środki masowego przekazu”*. Autor w aluzyjny sposób usprawiedliwia także akty antysemityzmu pisząc, iż *„historia pokazuje jednak, że wszelka niekontrolowana nadreprezentacja w tym zakresie, wcześniej czy później prowadziła do równie niekontrolowanej reakcji społeczeństwa”*.

„IDŹ POD PRĄD”

Rodzaj czasopisma: miesięcznik

Wydawca: Kościół Nowego Przymierza w Lublinie

Redaktor naczelny: Paweł Chojecki

Nakład: 10 tys. egzemplarzy

Cena egzemplarza: 2,50 zł

Miejsce zakupu: Salon Prasowy „Eurokiosk”, Dworzec Główny PKP, Poznań

„Idź pod prąd”, nr 10/(39) (październik 2007)

Tytuł: O Katyniu inaczej

Autor: Paweł Chojecki

„(...) Już dziś Niemiec może sądzić Polaka dzięki „europejskiemu nakazowi aresztowania”. To tylko mała przygrywka do tego, co nas czeka, gdy przeforsowany zostanie tzw. traktat reformujący UE, znoszący suwerenność państw narodowych (...)”.

Autor przedstawia ksenofobiczną wizję integracji europejskiej.

„Idź pod prąd”, nr 10/(39) (październik 2007)

Tytuł: Życ w faszyzmie. JKM komentuje

Autor: Janusz Korwin- Mikke

„(...) Jestem natomiast przeciwko jakimkolwiek przepisom prawnym regulującym kwestie rasowe. (...) Mam też niezbywalne i naturalne prawo założyć kawiarnię tylko dla Białych – a nawet mieć prywatną linię autobusową „Tylko dla Białych”. Albo, oczywiście, „Tylko dla Czarnych”. (...) A wcale nie jest wykluczone, że w klimacie, w którym ludzie się pocą, autobusy „mieszane” zbankrutują...(...)”. Autor prezentuje poglądy rasistowskie, postulujące powrót do idei segregacji rasowej, co stanowi naruszenie art. 256 kk.

„(...) Liczba zakazów obowiązujących w Niemczech okupowanych przez RFN jest wielokrotnie większa niż wtedy, gdy Niemcy były pod okupacją III Rzeszy! Nawet za Hitlera wolno było pić mleko, jakie się chciało, i palić papierosy (...), i wolno było jeździć samochodami bez pasów bezpieczeństwa. (...)”. Autor, sprzeciwiający się obowiązywaniu pewnych ogólnych zakazów wprost sugeruje, że reżim hitlerowski był bardziej przyjazny obywatelom niż system demokratyczny.

3. Wstępne wnioski

W okresie od 15 listopada 2007 r. do 15 grudnia 2007 r. przeanalizowano ogółem 22 numerów monitorowanych czasopism:

- „Najwyższy czas” – 4 numery
- „Opcja na prawo” – 2 numery
- „Polak Katolik” – 1 numer
- „Tylko Polska” – 4 numery
- „Nasza Polska” – 4 numery
- „Myśl Polska” – 3 numery
- „Super Detektyw” – 1 numer
- „Tajemnice świata – dziwny jest ten świat” – 2 numery
- „Idź pod prąd” – 1 numer

We wszystkich monitorowanych tytułach autorzy raportu wskazali na występujące w nich „nienawistne treści”. Kierując się założeniami metodologicznymi sformułowanymi we wstępie do niniejszego raportu, monitorujący wskazali na treści o charakterze i wydźwięku rasistowskim, ksenofobicznym lub antysemickim.

Poniższa tabela wskazuje, w których tytułach zidentyfikowano występowanie badanych treści:

	Treści o charakterze i wydźwięku rasistowskim	Treści o charakterze i wydźwięku ksenofobicznym	Treści o charakterze i wydźwięku antysemitycznym
„Najwyższy czas!”			
„Opcja na prawo”			
„Polak Katolik”			
„Tylko Polska”			
„Nasza Polska”			
„Myśl Polska”			
„Super Detektyw”			
„Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”			
„Idź pod prąd”			

Treści rasistowskie

Treści o charakterze bądź wydźwięku rasistowskim występowały w monitorowanych czasopiśmiech stosunkowo najrzadziej. Często wypowiedzi o charakterze rasistowskim pojawiały się w zawołanej, „sprawozdawczej” formie: jako prezentacja cudzych teorii o zabarwieniu rasistowskim bądź obrona wolności słowa i swobody szerzenia takich poglądów. We wszystkich odnotowanych przypadkach autorzy takich treści sugerowali, w sposób deprecjonujący, ośmieszający, a czasami znieważający, nierówność ras. Pojawiły się również postulaty konieczności wprowadzenia możliwości funkcjonowania segregacji rasowej.

Treści ksenofobiczne

Dużą część cytatów stanowią wypowiedzi o charakterze ksenofobicznym. Źródłem ksenofobii jest w tym przypadku najczęściej nie tyle wrogość wobec określonej nacji bądź państwa, ale skrajnie ksenofobiczne nastawienie wobec Unii Europejskiej jako związku państw. W wypowiedziach tych Unia przedstawiana jest najczęściej jako agresor, związek silniejszych państw chcących dokonać podboju Polski (wielokrotnie używane jest pogardliwe, mające określone konotacje historyczne określenie „Anschluss”). Wejście Polski w struktury UE przedstawiane jest jako koniec Polski suwerennej i niepodległej. Niejednokrotnie autorzy manipulują faktami i dezinformują czytelników dowodząc m.in. iż polityka UE promuje legalizację aborcji i eutanazji,

bądź iż UE jest winna wzrostowi zjawiska narkomanii. Niektóre z tych wypowiedzi mają także charakter islamofobiczny. Oczywiście charakteru ksenofobicznego pozbawione są publikacje zawierające jedynie krytykę polityki UE, nierzadko poparte szczegółowymi analizami ekonomicznymi lub politologicznymi, które również obecne są na łamach monitorowanych tytułów. Można także zaobserwować tendencję do wykorzystywania faktów historycznych dla usprawiedliwienia, a czasami wręcz podsycania wrogości wobec innych państw i ich obywateli. Tendencja ta widoczna jest szczególnie w odniesieniu do Niemiec, Rosji i Ukrainy.

Treści antysemickie

Najczęściej występującymi treściami były treści o charakterze i wydźwięku antysemickim. Wszystkie cytaty, na które wskazali autorzy raportu jako na wypowiedzi zawierające treści antysemickie, spełniały kryteria definicji, sformułowanej w założeniach metodologicznych do niniejszego raportu, zgodnie z którą za wypowiedź zawierającą treści antysemickie uznano wypowiedź, która: obraża, znieważa, wyszydza, ośmiesza, poniża, demonizuje osoby ze względu na ich faktyczne albo przypuszczalne żydowskie pochodzenie lub tożsamość; podżega bądź zachęca lub nawołuje do wrogości, nienawiści, przemocy bądź dyskryminacji względem Żydów; w jakikolwiek sposób trywializuje, podważa lub usprawiedliwia zbrodnię Holocaustu; propaguje wrogość lub nienawiść skierowaną wobec państwa Izrael, rozumianego jako państwo żydowskie.

Treści antysemickie charakteryzują się m. in. odnoszeniem i odwoływaniem się przez autorów tych treści do powszechnych wyobrażeń, stereotypów i uprzedzeń w odniesieniu do osób narodowości żydowskiej, funkcjonujących w świadomości społecznej („*polakożercy*”, „*Judeopolonia*”, „*szabesgoje*”, „*żydłak*”, „*syjoniści*”, „*Aj, Waj!*”, „*mason*”). Tendencja ta jest wyraźnie widoczna w przypadku treści monitorowanych w niniejszym raporcie. Wśród treści o charakterze i wydźwięku antysemickim znalazło się również najwięcej treści jawnie znieważających i wyszydzających osoby narodowości żydowskiej. Często powtarzającym się elementem tych treści były odniesienia do międzynarodowego, żydowskiego (bądź

syjonistycznego) spisku, który ma na celu szkodzenie Polsce i Polakom. Choć wśród treści poddanych analizie nie znaleziono jawnego negowania Holocaustu (tzw. „kłamstwo oświęcimskie”), wielokrotnie pojawiały się wypowiedzi deprecjonujące znaczenie Holocaustu, wskazujące na bezpodstawne „zawłaszczenie” tego terminu przez osoby narodowości żydowskiej lub czerpanie zysków z Holocaustu.

Charakterystyczne jest również przypisywanie osobom narodowości żydowskiej powszechnej przynależności do służby bezpieczeństwa PRL wraz z sugestią, iż to właśnie te osoby były twórcami, sympatykami bądź beneficjentami systemu komunistycznego w Polsce oraz, że działały one na szkodę Polaków.

Często używanym zabiegiem jest także sugerowanie lub przypisywanie żydowskiego pochodzenia i korzeni różnym osobom, co w intencji i zamyśle autorów monitorowanych treści ma stanowić zawsze czynnik negatywny, deprecjonujący, jak również tłumaczący „antypolskie” działania osób, którym przypisywane jest żydowskie pochodzenie. Jedno z monitorowanych czasopism w całości poświęcone zostało publikacji „listy Żydów”, mającej w zamierzeniu jej twórców uświadomić czytelnikom prawdziwe pochodzenie tysięcy wymienionych na liście osób. Do listy zamieszczona została również zachęta do sprawdzenia, czy na liście nie znajdują się „sąsiedzi” lub „znajomi” czytelników, co stwarza wrażenie zachęcania do „tropienia” przynależności narodowej poszczególnych osób.

Spośród monitorowanych treści o charakterze i wydźwięku antysemitycznym, wskazać można na treści, które wskazują na naruszenie przez osoby je formułujące art. 257 k.k., który stanowi, iż: *„Kto publicznie znieważa grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów narusza nietykalność cielesną innej osoby, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”*. Za wyczerpujące znamiona czynu zabronionego określonego w art. 257 k.k. uważa się następujące cytaty:

„Kolejny Żyd SB-cką szmatą!” - „Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

„żydowska sitwa” - „Tylko Polska”, nr 46/(367) (14.11-20.11 2007)

„*świry mające obrzezane mózgi*” - „Tylko Polska”, nr 49/(370) (6.12-12.12. 2007)

„*świry scyzorykiem chrzczone*” - „Tylko Polska”, nr 49/(370) (6.12-12.12. 2007)

„*Żydo – Volksdeutsche*” - „Super Detektyw”, nr 3/2007

„*żydowscy polakożercy*” - „Super Detektyw”, nr 3/2007

„*V- kolumna żydowska*” - „Super Detektyw”, nr 3/2007

„*żydowski hochsztapler*” - „Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”, nr 1/2007

„*pasożyty działające w tradycji talmudu*” - „Tylko Polska”, nr 48/2007, 28. 11 – 5. 12. 2007

„*Żydzi zrobili ze swojego holocaustu wielki geszeft*” - „Super Detektyw”, nr 3/2007

„*wyczyny żydowskich szowinistów*” - „Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”, nr 2/2007

Wiele z monitorowanych treści, choć nie stanowi bezpośredniego nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych bądź wyznaniowych, bez wątpienia formułowanych jest w takim właśnie celu. Bardzo częste stosowanie przez autorów treści antysemitycznych antagonistycznego przeciwstawiania sobie Żydów i Polaków (zawsze jednak z podkreśleniem „winy” Żydów), sugerowanie nienawiści Żydów w stosunku do Polski i Polaków, jednoznacznie uznać można za podsycanie, pogłębianie nienawiści na tle różnic narodowościowych, nie zawsze jednak wskazuje na wyczerpanie znamion przestępstwa wskazanych w art. 256 k.k.

Podczas monitorowania wybranych publikacji stwierdzono, iż występują wśród nich tytuły, w których znajdują się wyłącznie, lub prawie wyłącznie treści o charakterze

bądź wydzwisku antysemickim. Do czasopism tych należą: „Tylko Polska”, „Super Detektyw”, „Tajemnice świata – dziwny jest ten świat”.

Reasumując należy stwierdzić, iż to właśnie treści antysemickie pojawiały się najczęściej, charakteryzowały się one również najbardziej wrogim, czasami nienawistnym wydzwiskiem. Biorąc pod uwagę występujące w Polsce uwarunkowania historyczne, jak również narastanie w krajach europejskich zjawiska antysemityzmu, w opinii autorów raportu należy zwrócić szczególną uwagę na problem występowania w prasie treści antysemickich.

Wśród badanych treści znalazły się również treści, które uznać można za naruszające art. 256 k.k. Miały one charakter rasistowski, popierający ideę segregacji rasowej, nawołujący do nienawiści na tle rasowym. Podczas trwania monitoringu odnotowano dwa przypadki wystąpienia takich treści.

Pozostałe treści

Odnotowano ponadto występowanie treści, w których znalazły się odniesienia do osoby Adolfa Hitlera (autor określa w artykule Adolfa Hitlera jako „wybitnego przywódcę socjalistycznego”) oraz do hitlerowskich Niemiec (autor artykułu podkreśla pozytywne, jego zdaniem, elementy polityki prowadzonej w III Rzeszy). Choć treści tych nie można jednoznacznie zakwalifikować jako naruszające art. 256 bądź 257 k.k., należy wskazać na niebezpieczeństwo związane z wyrażaniem pozytywnych, a nawet przychylnych sformułowań w odniesieniu do reżimu hitlerowskiego i jego twórcy.

4. Rekomendacje

Należy zauważyć i podkreślić, iż ze względu na ograniczony zakres czasowy monitoringu, wszystkie sformułowane poniżej wnioski mają charakter wstępny – cząstkowy. Na podstawie dotychczasowej analizy można natomiast stwierdzić, iż:

- czasopisma zawierające treści rasistowskie, ksenofobiczne i antysemityczne znajdują się w powszechnej sprzedaży, są dostępne w punktach sprzedaży prasy. Często pisma te zawierają wypowiedzi kwalifikowane jako „mowa nienawiści” na podstawie szerszych kryteriów, wykraczających poza zakres niniejszych badań. Szczególnie niepokojące są liczne obraźliwe i znieważające określenia pod adresem mniejszości seksualnych. Autorzy zalecają objęcie dalszymi badaniami również treści tego typu.
- wyniki przeprowadzonego monitoringu wskazują na zasadność przeprowadzenia nowelizacji kodeksu karnego w zakresie art. 256 k.k. zgodnie z propozycją przedstawioną przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

W świetle proponowanych zmian art. 256 k.k. uzyskałby brzmienie:

„Art. 256. § 1. Kto publicznie propaguje faszystowską, komunistyczną lub inną totalitarną ideologię lub faszystowski, komunistyczny lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu rozpowszechniania, sporządza, gromadzi, przechowuje, przewozi, przenosi lub przesyła pismo, druk, nagranie, film lub inny przedmiot zawierający treść określoną w § 1.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo określone w § 1 lub 2, sąd orzeka przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, chociażby nie stanowiły własności sprawcy.”

Jednocześnie należy wskazać, ze względu na wyniki dotychczasowego monitoringu (który wśród wypowiedzi kwalifikujących się do ścigania karnego wykazał przede wszystkim występowanie treści wypełniające znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 257 k.k.), iż podobna regulacja, penalizująca dokonywanie w celu rozpowszechniania: sporządzanie, gromadzenie, przechowywanie, przewożenie, przenoszenie lub przesyłanie pisma, druku, nagrania, filmu lub innego przedmiotu zawierającego treści określone w art. 257 § 1 k.k. byłaby wskazana w odniesieniu do art. 257 k.k. Uzupełnienie projektu zmiany k.k. w zakresie wymienionych artykułów stanowiłoby również realizację zaleceń ogólnych ECRI w zakresie przeciwdziałania rozpowszechnianiu „mowy nienawiści”, jak również zaleceń ECRI sformułowanych w dotychczasowych raportów dotyczących Polski.

- dla sformułowania dalszych wniosków, opartych na szerszym materiale badawczym, autorzy raportu zdecydowanie wskazują na konieczność przeprowadzenia kolejnego etapu monitoringu. Pozwoli to na bardziej szczegółowe ukazanie skali i postaci występowania w monitorowanych tytułach treści rasistowskich, ksenofobicznych i antysemickich. Autorzy rekomendują objęcie dalszym monitoringiem większości z przebadanych dotychczas czasopism, a także poszerzenie badań o publikacje książkowe, jak również o treści o charakterze wrogim i obraźliwym, formułowane wobec mniejszości seksualnych.

Lista tytułów rekomendowanych do dalszych badań:

Dalsza część monitoringu powinna być uzupełniona i rozszerzona o monitoring publikacji książkowych i internetowych. Autorzy sporządzili listę kilkunastu publikacji, pomocną przy dokonywaniu selekcji tytułów do dalszego, szczegółowego badania. Wyboru publikacji książkowych dokonano na podstawie kilku kryteriów:

- wydawnictw, w których ukazały się proponowane do monitoringu publikacje, a w których wydano publikacje będące już przedmiotem postępowań prokuratorskich
- postępowań prokuratorskich prowadzonych w sprawie kilku z wybranych publikacji (zakończonych umorzeniem)
- rekomendacji zamieszczonych na stronie internetowej „polonica”, powszechnie znanej jako strona zawierająca setki treści antysemitycznych i ksenofobicznych (w sprawie treści zawartych na stronie internetowej toczy się obecnie postępowanie prokuratorskie w Poznaniu).

Do podanych poniżej tytułów dodano krótkie streszczenia, dotyczące treści publikacji. Streszczenia te pochodzą ze stron księgarni internetowych, w których publikacje te są dostępne, bądź też zostały dołączone przez wydawnictwa, na stronach internetowych tych wydawnictw.

1. Henryk Pająk, *Strach być Polakiem*, wyd. Retro, 2001

Sam tytuł podpowiada treść pracy. Autor stawia i udowadnia tezę, że od 1990 roku Polską rządzi agentury Piątej Kolumny, ideowi wrogowie Polski i pospolici zdrajcy, kolaboranci. Po zrealizowaniu w latach 1990–2000 programu niszczenia struktur władzy i przejmowaniu jej „zbrojnego” ramienia – mediów, w latach 2000–2003 dokonują aktu piątego rozbioru Polski przez wtłoczenie jej do żydomasońskiego Eorołagru pod nazwą Unii Europejskiej.

2. Jerzy Chodorowski, *Rodowód ideowy Unii Europejskiej*, wyd. Ostoja, 2005

Najbardziej obszerna analiza ideologii, leżących u podstaw Unii Europejskiej, jaka ukazała się w języku polskim. Autor przedstawia idee zjednoczenia Europy zarówno w ujęciu filozoficznym – z leżącym u ich podstaw zamiarem stworzenia „nowego człowieka” – jak i historycznym, prezentując pięć nurtów uniwersalistycznych, jakie miały wpływ na dzieje Europy: żydowski, rzymski, chrześcijański, niemiecki i wolnomularski. W drugiej części prezentuje sylwetki „ojców-założycieli” UE: Coudenhove-Kalergiego, Monneta, Retingera, Schumana, Adenauera i de Gasperiego. Książkę zamyka Bilans półwiecza tworzenia struktur europejskich.

3. Andrzej Leszek Szcześniak, *Paneuropa. Stany Zjednoczone Europy czyli Eurokołchoz*, wyd. Polwen, 2002

Chrześcijaństwo w ciągu dziejów wprowadziło nową jakość w pogańską rzeczywistość Europy i świata. Polega ona na jednakowym traktowaniu wszystkich ludzi oraz na promowaniu narodów i ich odrębności. Jakże odmiennie na tym tle charakteryzuje się podejście tzw. uniwersalizmu żydowskiego! Nie należy ignorować nauk płynących z przeszłości! Wszelkie próby ograniczenia wolności ludzkiej kończą się bolesną reakcją. Idee „ręcznego” sterowania narodami nie są dziś przeszłością, co dobitnie pokazuje w swej książce dr Andrzej L. Szcześniak. Projekty utworzenia Paneurop, które pojawiły się po zakończeniu pierwszej wojny światowej, zyskały duże poparcie wśród elit politycznych Europy. Na ile totalitarne i rasistowskie pomysły hr. Coudenhove-Kalergi wpłynęły na dzisiejszy kształt Unii Europejskiej?

4. Stanisław Michalkiewicz, *Studia nad żydofilią*, wyd. von borowiecky, 2003

Zbiór felietonów redaktora „Najwyższego Czasu!” oraz publicysty „Gazety Polskiej” i „Naszej Polski”, poświęcony współczesnej problematyce żydowskiej. Jakkolwiek Autor jest człowiekiem, którego poglądy budzą kontrowersje i spory, nie można mu odmówić jednego – znakomitego zmysłu obserwacyjnego i talentu publicystycznego. „Gorąca” lektura!

5. Kazimierz Gajewski, *Poznaj Żyda (Talmud i dusza żydowska)*, wyd. Ojczyzna, 1998

Wydana po raz pierwszy w 1936 roku broszura ułatwia poznanie duszy żydowskiej, która sprawia, że Żydzi to zupełnie odrębny świat myśli, etyki, moralności, zwyczajów, dążeń i celów. To sprawia, że generalnie nie może być mowy i autentycznej asymilacji, w co wierzy wielu naiwnych Polaków. Autor udowadnia, że prapoczątkiem rasizmu jest Talmud, wg, którego przyjacielem Żyda jest tylko Żyd. Inny obcy jest goim a więc bydlęciem.

6. Stanisław Michalkiewicz, *Na niemieckim pograniczu*, wyd. von borowiecky, 2003

Przedmiotem refleksji autora jest przyszłość Europy, w której Niemcy, jako poważne państwo odgrywają szczególną rolę. Michalkiewicz zwraca uwagę na fakt, że obecnie nim doszło do tzw. zjednoczenia Europy czy, jak pisze z właściwym sobie sarkazmem, europeizacji Europy, forsowanej przez Francję daje się zauważyć początki jej przyszłego rozpadu. Jesteśmy oto świadkami zarysowującego się konfliktu, np. na tle wojny z Irakiem i stosunku do Stanów Zjednoczonych. Z jednej strony mamy tzw. "starą Europę", której przewodzą Francja i Niemcy, z drugiej grupę państw, w tym Polskę, które swą rację stanu widzą w sojuszu z USA. Jednocześnie ze środowisk decyzyjnych Unii Europejskiej docierają do Polski różnego kalibru polajanki, których wspólną cechą jest chęć przywołania naszego kraju do porządku i przypomnienia, że głównym płatnikiem Unii są Niemcy, i że mogą one podjąć nieprzychylnie dla Polski decyzje. Michalkiewicz sygnalizuje więc bardzo niebezpieczne dla naszego kraju skutki konfliktu ze "starą Europą". Pisze o możliwości rewizji granic. Jeśli bowiem Niemcy i Francja już dziś, gdy Polska nie jest jeszcze członkiem Unii Europejskiej, posuwają się do szantażu, to w przyszłości, przynajmniej teoretycznie, nic nie stoi na przeszkodzie, by dopuściły się wobec Polski innych form ekspansji. Innymi słowy pisząc, trudno powiedzieć, jak daleko jesteśmy od chwili, w której Niemcy widząc pogłębiający się konflikt, a może nawet inicjując go zażądają rewizji granic i... otrzymają na to cichą zgodę Francji. W jej wyniku Polska utraci jedną trzecią terytorium. Co będzie dalej... strach pomyśleć. Taki przebieg wydarzeń jest tym bardziej prawdopodobny, że jak zauważa Michalkiewicz w polityce niemieckiej daje się zaobserwować wielowiekową konsekwencję. Niemcy od stuleci, w różnej formie i z różnym natężeniem, dążą do zbudowania europejskiego imperium, którego będą trzonem. Wszystko wskazuje na to, że teraz starają się to czynić, wykorzystując francuskie "sny o potędze". Wszystko też wskazuje na to, że ofiarą, jak zwykle, będzie Polska.

7. Jerzy Robert Nowak, *Kogo muszą przeprosić Żydzi*, wyd. MaRoN, 2001

Przez wiele ostatnich miesięcy Polska była terenem prawdziwie żalospnego spektaklu. Wielka antypolska część mediów, ludzie nowej Targowicy, wytaczali Polsce i

Polakom proces na oczach świata, żądając pokutnego samobiczowania za mord Żydów w Jedwabnem przed 60 laty. Całą Polskę, cały naród, próbowano obciążyć winą za mord dokonany z niemieckiej inspiracji i pod niemieckim kierownictwem w czasie, gdy na terenach zbrodni rządili niemieccy okupanci i gdy nie istniały żadne polskie struktury państwowe i samorządowe. Cel potępień był od początku znany - wpisywał się w wypowiedzianą już kilka lat wcześniej - w 1997 r. groźbę jednego z przywódców Światowego Kongresu Żydów - Israela Singera. Zagroził on już wówczas otwarcie, że Polska „będzie upokarzana”, jeśli nie ustąpi pokornie wobec żydowskich roszczeń w sprawie odszkodowań za mienie w Polsce.

8. Henryk Pająk, *Jedwabne geszefty*, wyd. Retro, 2005

Wydana w maju 2000 r. książka Jana Tomasz Grossa Sąsiedzi: historia zagłady żydowskiego miasteczka rozpętała historyczną kampanię oskarżania Polaków z Jedwabnego o okrutne wymordowanie swoich żydowskich sąsiadów w lipcu 1941 r. Pomimo przychylniej tej tezie postawie większości mediów, ukazało się wiele publikacji (zarówno artykułów, jak i książek), podważających narzucaną przez nieprzyjaciół Polski wizję tamtych wydarzeń. Jedną z takich pozycji, broniących jedwabieńskich Polaków, są właśnie *Jedwabne geszefty* Pajaka: książka ta pokazuje kulisy „operacji Jedwabne”, kwestionując rzetelność Grossa jako historyka i obnażając jego nieczyste intencje. Kto chce poznać motywy i metody zorganizowanej, międzynarodowej akcji szkalowania narodu polskiego przez Żydów, powinien tę książkę przeczytać. – Trzecie wydanie, nie zmienione.

9. Walter White jr., *Ukryta tyrania*, wyd. Wers, 2006

Niniejsza publikacja to szokująca aktualizacja Protokołów Mędrców Syjonu. W tym, zaledwie trzydziestokilkustronicowym wywiadzie, asystent amerykańskiego senatora, Żyd, Harold Wallace Rosenthal ujawnił fakty i zamiary panowania nad światem swojego plemienia. Jest to autentyczne wyznanie rasisty żydowskiego, za które kazał sobie sownie zapłacić. Nie przypuszczał, że za to ujawnienie działań rasistów

żydowskich spotka go tak sromotna kara jak śmierć. (ze Wstępu Kazimierza Świtonia)

10. Władimir Bukowski, Paweł Stroiłow, *Unia Sowiecka czy Związek Europejski*, wyd. Arwil, 2005

„Nawet ci, którzy słabo znają system sowiecki, powinni zauważyć jego podobieństwo do rozwijających się na naszych oczach struktur Unii Europejskiej, z całą jej filozofią rządu, z «deficytem demokracji», z korupcją oraz biurokratyczną niezdarnością. Każdego, kto żył pod rządami sowieckiej dyktatury, musi to podobieństwo niepokoić. Raz jeszcze obserwujemy wyłanianie się biblijnego Lewiatana, który zniszczył wiele narodów, zubożył miliony ludzi i stłamsił kilka pokoleń, ale który – jak nam się zdawało – został pogrzebany na zawsze. (...) Czy Unia Europejska to rzeczywiście klon Związku Sowieckiego, narzucony zniechęconym narodom Europy przez te same siły polityczne, które go stworzyły?” (z Przedmowy). Włodzimierz Bukowski, jeden z najbardziej znanych rosyjskich dysydentów, miał w okresie rządów Borysa Jelcyna dostęp do tajnych archiwów sowieckich. Na dokumentach, które udało mu się wtedy niespotrzeżenie wynieść, oparta została m.in. ta właśnie książka, zawierająca zapisy tajnego porozumienia pomiędzy Związkiem Sowieckim a tworzącą się Unią Europejską.

11. ks. Michał Poradowski, *Nowy Światowy Ład*, wyd. Nortom, 2004

Praca ks. prof. Michała Poradowskiego ukazuje rolę masonerii i innych organizacji w budowie nowego, liberalnego i ateistycznego porządku na świecie, pod dyktando sił wrogich Kościołowi i w sprzeczności z odwiecznymi, sprawdzonymi zasadami moralnymi i etycznymi. Autor ukazał stopniowy proces likwidacji państw narodowych oraz budowę jednego rządu światowego. Szczególnie cenna publikacja w obecnej sytuacji, gdy ważą się dalsze losy świata i cywilizacji.

12. Zbigniew Żmigrodzki, *Akcje antynarodowe*, wyd. Nortom, 2005

Akcje antynarodowe to refleksje na temat aktualnej sytuacji politycznej, społecznej i kulturalnej w Polsce. Autor ukazał różne przejawy antypolonizmu oraz zagrożenia, jakie niosą dla narodu polskiego i Kościoła katolickiego w naszym kraju działania demoliberalnych i lewicowych środowisk, mających poparcie ośrodków zagranicznych. (od Wydawcy)

13. ks. Józef Kruszyński, *Antysemityzm, Antyjudaizm, Antygoizm*, wyd. Ostoja, 2002

W broszurze tej autor stara się precyzyjnie zdefiniować pojęcia antysemityzm i antyjudaizm oraz w wyważonej formie wskazać na rzeczywiste, nierzadko bardzo złożone, przyczyny niechęci wobec Żydów wśród społeczeństw Europy. Ks. Kruszyński pisze m. in., że nazwa antysemityzm jest ulubionym określeniem w mowie żydów i oni to głównie przyczynili się do jej spopularyzowania. Autorzy żydowscy używają celowo wyrażenia antysemityzm, aby odwrócić uwagę od istotnych przyczyn (religijnych, politycznych, społeczno-ekonomicznych) owego antysemityzmu.

14. Jan Marszałek, *Polska zdradzona. Rzecz nie tylko o kłamstwach Grossa lecz i o antypolonizmie, ksenofobii elit politycznych na przykładzie Jedwabnego*, Polska Oficyna Wydawnicza, 2001

15. Jerzy Robert Nowak, *Polska a Unia Europejska 44 pytania*, wyd. MaRoN, 2002

„Przez lata łudzono nas zapowiedziami dobrodziejstw, jakie czekają na Polskę po wejściu do Unii Europejskiej, opowiadano o rzekomym „deszczu” złotych euro, jaki spadnie na polskich rolników po wejściu do UE.(...) Jesteśmy przyparci do muru – płacimy za całe lata niegodnych, hołdowniczych negocjacji i wyprzedaży kraju. Jak z

tego wyjść, jaki mamy wybór dla Polski? Ten tomik ma służyć lepszemu przybliżeniu czytelnikowi ogromnie trudnych dylematów stojących dziś przed Polską w jej stosunkach z Unią Europejską. (...)

